

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII KADENCJA**

Warszawa, dnia 11 lipca 2013 r.

Druk nr 402

**KOMISJA PRAW CZŁOWIEKA,
PRAWORZĄDNOŚCI I PETYCJI**

**Pan
Bogdan BORUSEWICZ
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Szanowny Panie Marszałku,

uprzejmie informuję, iż na podstawie art. 90f Regulaminu Senatu Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji na posiedzeniu w dniu 2 lipca 2013 roku przyjęła sprawozdanie z rozpatrzonych w 2012 roku petycji, które w załączeniu przekazuję.

Z poważaniem

Przewodniczący Komisji
Praw Człowieka, Praworządności i Petycji
(-) Michał Seweryński

SPRAWOZDANIE

KOMISJI PRAW CZŁOWIEKA, PRAWORZĄDNOŚCI I PETYCJI

Z ROZPATRZONYCH W 2012 ROKU PETYCJI

Warszawa, dnia 3 lipca 2013 roku

Wstęp

Realizując obowiązek wynikający z art. 90f Regulaminu Senatu corocznego składania Senatowi sprawozdania z petycji rozpatrzonych przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji, w imieniu komisji przedkładam sprawozdanie za rok 2012. Podkreślić należy, że rok 2012 r. był czwartym rokiem wykonywania przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji obowiązku rozpatrywania petycji.

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483, ze zm.) w dziale „Wolności i prawa polityczne” w art. 63 przewiduje możliwość składania przez obywateli petycji, wniosków i skarg. W tym przepisie stwierdza się, że każdy ma prawo składać petycje, wnioski, skargi w interesie publicznym, własnym lub innej osoby za jej zgodą do organów władzy publicznej, a także do organizacji i instytucji społecznych w związku z wykonywanymi przez nie zadaniami. Ponadto przepis ten zawiera upoważnienie do uregulowania w ustawie trybu rozpatrywania petycji.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej VII kadencji, we współpracy z organizacjami pozarządowymi, już w 2008 r. podjął działania by wprowadzić w życie konstytucyjne prawo do składania przez obywateli petycji. Instytucja petycji stała się przedmiotem rozważań Parlamentarnego Zespołu do spraw Współpracy z Organizacjami Pozarządowymi. Zespół wskazał na potrzebę wprowadzenia w życie instytucji petycji oraz przygotowania ustawy o petycjach.

Działania Senatu nad uregulowaniem problematyki petycji prowadzone były dwutorowo:

Najpierw Senat na 22. posiedzeniu 20 listopada 2008 r. debatował nad instytucją petycji i zmienił swój Regulamin (M. P. Nr 90, poz. 781), aby umożliwić obywatelom korzystanie z prawa do petycji. Rozszerzono kompetencje senackiej Komisji Praw Człowieka i Praworządności o rozpatrywanie petycji oraz dodano do nazwy tej komisji petycje. Ponadto do Regulaminu Senatu wprowadzono nowy dział Xa „Rozpatrywanie petycji”, w którym został określony tryb pracy Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji nad petycjami. Zmiany weszły w życie 1 stycznia 2009 r., natomiast od lipca 2009 r. Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji rozpoczęła rozpatrywanie petycji skierowanych przez Marszałka Senatu.

W dalszej kolejności podjęto prace nad przygotowaniem założeń do projektu ustawy o petycjach. Zgodnie z Regulaminem Senatu grupa senatorów złożyła do Marszałka Senatu wnioski o podjęcie postępowania w sprawie inicjatywy ustawodawczej dotyczącej projektu ustawy o petycjach. Projekt ustawy wraz z uzasadnieniem zawarty był w druku senackim nr 1036 z 17 listopada 2010 r. Projekt był konsultowany między innymi z organizacjami pozarządowymi. Senat na 74. posiedzeniu 14 kwietnia 2011 r. podjął uchwałę w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy o petycjach.

W Sejmie VI kadencji projekt zawarty był w druku nr 4261. W związku z zakończeniem kadencji parlamentu projekt ustawy o petycjach został objęty zasadą dyskontynuacji prac legislacyjnych.

Grupa senatorów w 2012 r. wznowiła prace nad przygotowaniem projektu ustawy o petycjach. Do Marszałka Senatu 9 stycznia 2013 r. został wniesiony projekt ustawy o petycjach – druk senacki nr 285. Obecnie prace nad tym projektem prowadzone są w komisjach Ustawodawczej oraz Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Opis trybu pracy Komisji

Zgodnie z postanowieniami działu Xa Regulaminu Senatu obywatele mogą nadsyłać petycje do Marszałka Senatu, który następnie kieruje je do Przewodniczącego Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji. Każdą petycję Przewodniczący kieruje na posiedzenie Komisji. Komisja po rozpatrzeniu petycji i stwierdzeniu związku przedmiotu petycji z funkcjami Izby może skorzystać z jednego z trzech uprawnień:

- 1) złożyć do Marszałka Senatu wniosek o podjęcie inicjatywy ustawodawczej (uchwałodawczej) wraz z projektem ustawy (uchwały),
- 2) upoważnić jednego z członków Komisji do złożenia wniosku o charakterze legislacyjnym w czasie dyskusji nad danym punktem porządku obrad Senatu,
- 3) przedstawić Marszałkowi Senatu opinię w sprawie celowości skorzystania przez Senat lub przez jego organ z uprawnień określonych w Konstytucji, ustawie lub Regulaminie Senatu.

Jeśli Komisja po rozpatrzeniu petycji uzna, że przedmiot petycji nie mieści się w zakresie kompetencji Senatu, to może przekazać ją właściwemu organowi władzy publicznej, jednocześnie informując o tym Marszałka Senatu.

Po rozpatrzeniu petycji Komisja posiada także prawo niepodjęcia działań, o czym również informuje Marszałka Senatu i wskazuje przyczyny.

Komisja ma obowiązek zawiadamiania podmiotu wnoszącego petycję o podejmowanych działaniach lub przyczynach ich niepodjęcia.

Schemat rozpatrywania petycji prezentuje załącznik nr 1 do niniejszego sprawozdania.

Corocznym obowiązkiem Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji jest składanie Senatowi sprawozdania z rozpatrzonych petycji (art. 90f Regulaminu Senatu).

Prace komisji nad petycjami

W 2012 r. Marszałek Senatu skierował do Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji 18 petycji, w tym 8 zbiorowych (1 wielokrotna wniesiona przez 3 organizacje), 8 indywidualnych (1 wielokrotna wniesiona przez 16 osób fizycznych) oraz 2 wielokrotnie wniesione przez podmioty zbiorowe i osoby indywidualnie.

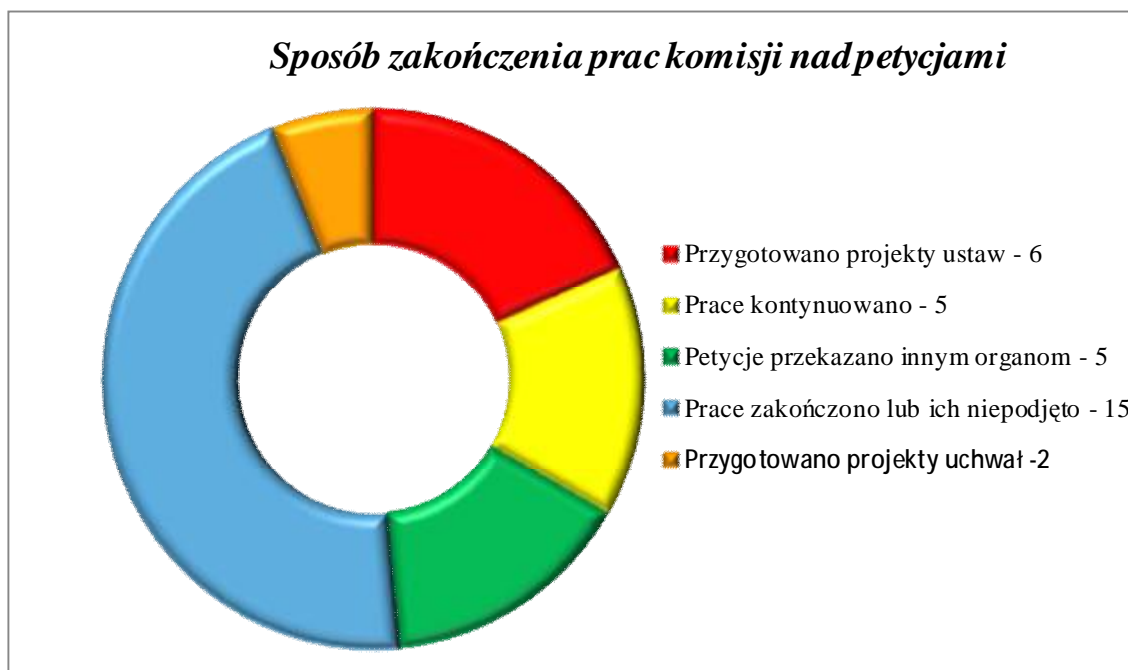
Ponadto Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji w 2012 r. kontynuowała prace nad 15 petycjami, w tym 6 skierowanymi do niej w 2011 r. oraz 9 petycjami z VII kadencji Senatu. Zgodnie z art. 90g Regulaminu Senatu petycje z poprzedniej kadencji, które nie zostały rozpatrzone lub prace nad nimi nie zostały ukończone, są rozpatrywane w kolejnej kadencji.

Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji w 2012 r. pracę nad petycjami prowadziła na 12 posiedzeniach, każdorazowo rozpatrywanych było od 2 do 10 petycji.

Wykaz tematów petycji, nad którymi Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji pracowała w 2012 r. zawarty jest w załączniku nr 2 do niniejszego sprawozdania. Ponadto na stronie internetowej Senatu pod adresem <http://www.senat.gov.pl/petycje/> prezentowany jest wykaz i opis petycji oraz prace komisji nad petycjami.

Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji w pracach nad petycjami przyjęła następujący tryb postępowania. Każda z petycji była rozpatrywana indywidualnie. Po zaprezentowaniu petycji na forum komisji przeprowadzano dyskusję nad zawartymi w niej postulatami, zwracano się także o informacje, opinie i stanowiska do resortów związanych merytorycznie z problematyką petycji oraz do ekspertów.

W 2012 r. Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji na podstawie analizy zgromadzonych materiałów o petycjach przygotowała 6 projektów ustaw i 2 projekty uchwał okolicznościowych. Ponadto podjęto decyzję o kontynuowaniu prac nad 5 petycjami, a stosunku do 15 zdecydowano o zakończeniu prac lub o niepodjęciu działań. W odniesieniu do 5 petycji komisja kończąc prace postanowiła skierować kopie petycji do odpowiednich ministerstw lub organów z rekomendacją, aby w pracach resortów nad nowelizacjami wskazanych ustaw uwzględnione zostały postulaty zgłoszone w petycjach.

Wśród petycji, nad którymi pracowała w 2012 r. do Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji postulowano zmianę przepisów z zakresu następujących zagadnień:

- sytuacji kombatantów i osób represjonowanych - 5 petycji; w tym postulat rozszerzenia kręgu podmiotów uprawnionych do otrzymywania świadczeń o osoby wysiedlone, postulat bezpłatnych leków dla żołnierzy górników oraz zmiana zasad przyznawania Krzyża Wolności i Solidarności,

- finanse, podatki - 5 petycji, w tym różnicowanie stawek podatku od nieruchomości, zniesienie opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych emerytur i rent, zwolnienie z podatków i opłat loterii fantowych, zbiórek publicznych i innych przedsięwzięć, z których dochody przeznaczone są na cele społeczności lokalnych,

- pragmatyki zawodowe - 4 petycje, w tym zmodernizowanie struktury i działania Służby Celnej, nowe uprawnienia dla funkcjonariuszy Straży Granicznej, status pracownika ochrony posiadającego licencję pierwszego i drugiego stopnia,

- rent i emerytur, świadczenie kompensacyjne - 2 petycje, w tym zobowiązanie ZUS do informowania świadczeniobiorców o tych zmianach prawa, które mają wpływ na

wysokość otrzymywanego świadczenia, włączenie pedagogów i pracowników OHP do kręgu uprawnionych do otrzymywania świadczenia kompensacyjnego,

- sprawy osób niepełnosprawnych - 2 petycje, w tym zwiększenie wymiaru zasiłku opiekuńczego z tytułu opieki nad dzieckiem niepełnosprawnym, zmiana systemu orzekania o niepełnosprawności,

- świadczenia społeczne – 2 petycje, w tym podniesienie kwoty renty socjalnej oraz podwyższenie kryterium dochodowego dla otrzymania zasiłku rodzinnego,

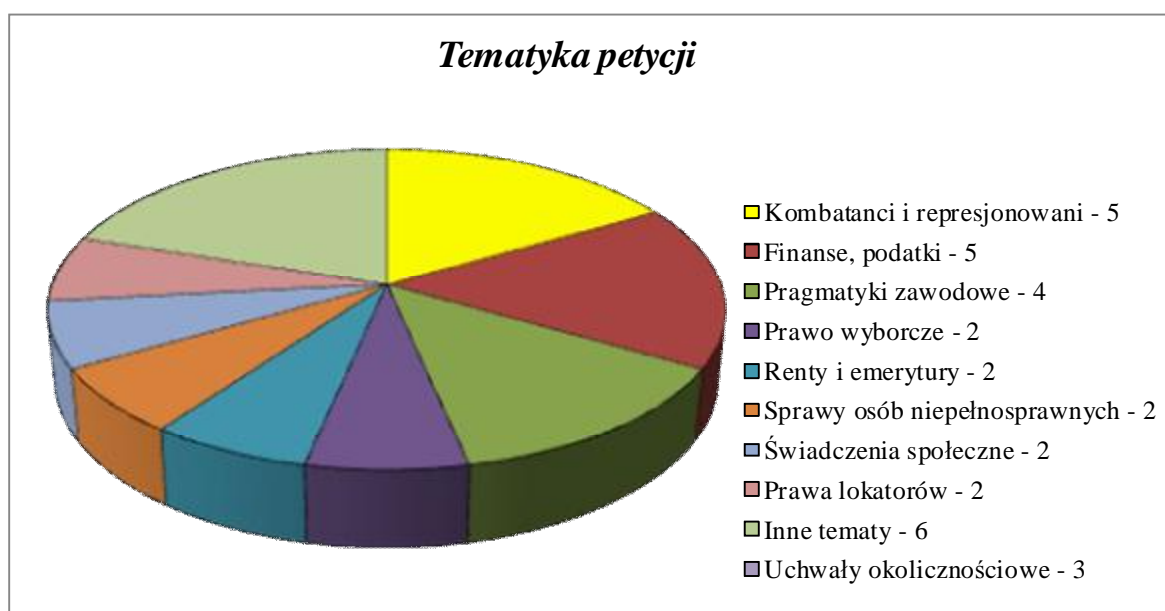
- prawo wyborcze i finansowanie partii politycznych - 2 petycje, w tym wprowadzenie niezależnych krajowych obserwatorów wyborów,

- prawa lokatorów – 2 petycje, w tym wzmocnienia ochrony lokatorów przed wypowiedzeniem umów najmu lokali mieszkalnych,

Pojedyncze petycje odnosiły się do sześciu różnych zagadnień: usunięcia z życia publicznego komunistycznych patronów ulic i placów, zakazu sprzedaży alkoholu na stacjach paliwowych, zmiany niektórych przepisów prawa o ochronie przyrody w części dotyczącej pielęgnacji krzewów i drzew, wprowadzenia podstawy do wnoszenia pism procesowych z bezpiecznym podpisem elektronicznym w postępowaniu sądoadministracyjnym, wprowadzenia zakazu stosowania procedury „in vitro” oraz uchylenia art. 212 z Kodeksu karnego (zniesławienia, pomówienie).

W trzech petycjach zawarte były postulaty o podjęcie uchwały okolicznościowej, wnioski tych petycji dotyczyły: uczczenia pamięci i wkładu polskich kryptologów w złamaniu szyfru Enigmy, ustanowienia października 2012 roku miesiącem pamięci Generała Stanisława Maczka oraz ustanowienia roku 2013 Rokiem Unii Horodelskiej dla upamiętnienia 600. rocznicy jej zawarcia.

W tej grupie petycji Senat podjął dwie uchwały: w sprawie uczczenia pamięci i wkładu polskich kryptologów w złamaniu szyfru Enigmy oraz w sprawie ustanowienia października 2012 roku miesiącem pamięci Generała Stanisława Maczka.

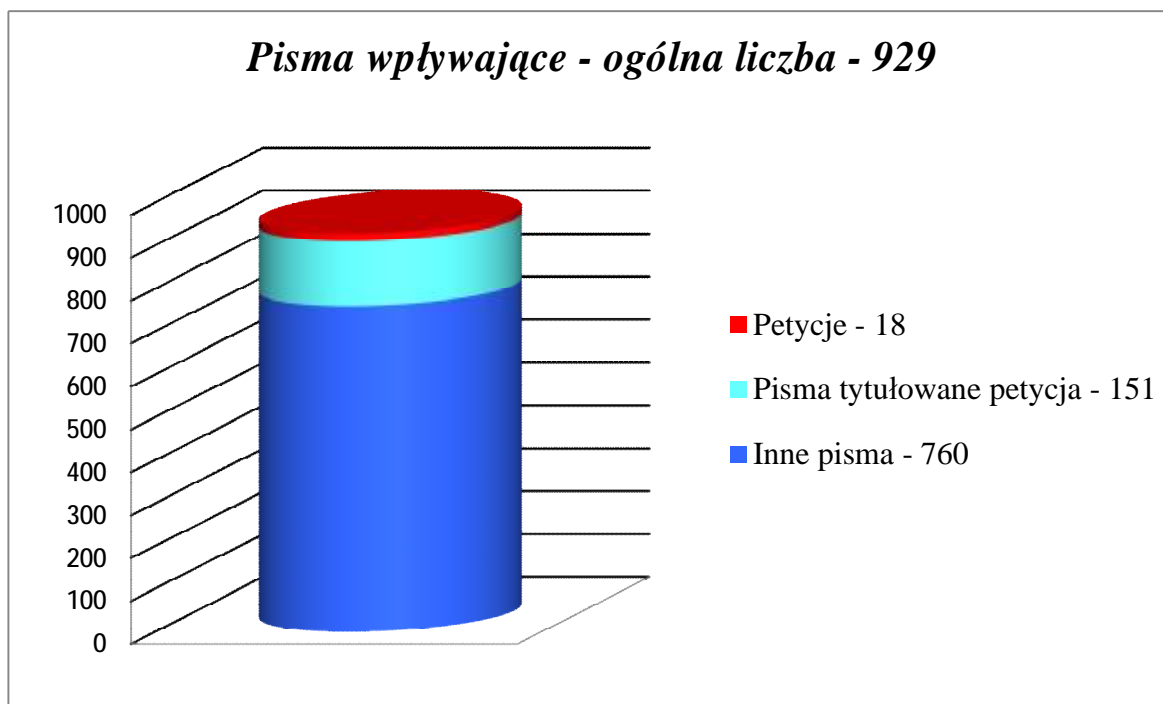

Do Marszałka Senatu, Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji oraz innych organów Senatu i jednostek Kancelarii Senatu napływa szereg listów. Analizując korespondencję nadesłaną w 2012 r. należy stwierdzić, że wśród 929 pism 151 tytułowanych było „petycja” lub zawierało wnioski i propozycje zmiany przepisów prawa. W wyniku wnikliwej analizy tych pism 18 nadano tryb petycyjny.

Odnosząc się do ilości korespondencji, która wpłynęła w 2012 r. do Senatu i organów Senatu zauważyć trzeba fakt wzrostu liczby wpływających pism. Jednocześnie należy podkreślić, że wśród pism napływających zatytułowanych „petycja” liczba pism utrzymała się na poziomie porównywalnym z latami ubiegłymi.

Zdecydowanej większości pism skierowanych do Działu Petycji i Korespondencji Biura Komunikacji Społecznej Kancelarii Senatu nie można było nadać biegu i rozpatrywać ich w trybie petycyjnym przede wszystkim dlatego, że nie zawierały one wniosków legislacyjnych, a ich autorzy przedstawiali swoje indywidualne sprawy prowadzone przed organami wymiaru sprawiedliwości lub przed różnymi organami samorządowymi, wyrażali polemikę lub niezadowolenie z zapadłych orzeczeń albo rozstrzygnięć.

Znaczną część korespondencji kierowanej jako petycje stanowiły pisma osób dzielących się opiniami, uwagami i krytyką na temat stosowania i przestrzegania prawa.

Na każde z nadesłanych pism ich nadawcy otrzymali pisemną odpowiedź z Działu Petycji i Korespondencji Biura Komunikacji Społecznej Kancelarii Senatu, zawierającą wyczerpującą informację lub wyjaśnienie.

W 2012 r. Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji wniosła do Marszałka Senatu następujące projekty ustaw:

- projekt ustawy o zmianie ustawy o rencie socjalnej (druk senacki nr 70). W petycji P-21/10 autorzy postulowali stopniowe podwyższenie wysokości renty socjalnej tak, aby po 2015 r. nastąpiło jej zrównanie z najniższą rentą wypłacaną z tytułu całkowitej

niezdolności do pracy. **Senat 26 lipca 2012 r.** (na 16. posiedzeniu) w głosowaniu **nie podjął uchwały o wniesieniu projektu ustawy do Sejmu** i tym samym zakończył postępowanie w tej sprawie;

- projekt ustawy o usunięciu z nazw dróg, ulic, mostów, placów i innych obiektów symboli ustrojów totalitarnych (druk senacki nr 71). Petycja P-10/09, której autorzy postulowali zakaz nadawania drogom, ulicom, mostom, placom i innym obiektom nazw propagujących symbole totalitarnych ustrojów. **Senat 20 czerwca 2013 r.** (na 35. posiedzeniu) **podjął uchwałę w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy o zakazie propagowania komunizmu lub innego ustroju totalitarnego przez nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej**;
- projekt ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (druk senacki nr 76). Autor petycji P-04/11 wnosił o wprowadzenie obowiązku ZUS informowania świadczeniobiorców o tych zmianach w prawie, które mają wpływ na wysokość otrzymywanego świadczenia. **Senat 26 lipca 2012 r.** (na 16. posiedzeniu) **odrzucił projekt ustawy** i tym samym zakończył postępowanie w tej sprawie;
- projekt ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (druk senacki nr 120). W petycji P8-02/11 postulowano przyznanie prawa do bezpłatnego zaopatrzenia w leki tzw. żołnierzom górnikom. **Senat 13 grudnia 2012 r.** (na 23. posiedzeniu) **podjął uchwałę w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych** – druk sejmowy nr 1101;
- projekt ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (druk senacki nr 218). Autorzy petycji P-09/11 wnosili aby przy obliczaniu prawa do świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia emerytalnego i rentowego okresy niewykonywania pracy w latach 1981-1989, na skutek doznawania represji politycznych, zaliczyć do kategorii okresów składkowych. **Senat 21 marca 2013 r.** (na 29. posiedzeniu) **podjął uchwałę w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych** – druk sejmowy nr 1270;
- projekt ustawy o zmianie ustawy o Straży Granicznej (druk senacki nr 226). W petycji P-06/12 postulowano rozszerzyć właściwość rzeczową Straży Granicznej poprzez ustanowienie prawa tej formacji do wykrywania, rozpoznawania, zapobiegania i ścigania przestępstw handlu ludźmi. **Senat 7 marca 2013 r.** (na 28. posiedzeniu) **podjął uchwałę w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy o zmianie ustawy o Straży Granicznej** – druk sejmowy nr 1250.

W 2012 r. Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji na podstawie petycji przygotowała i wniosła do Marszałka Senatu dwa projekty uchwał:

- projekt uchwały w sprawie ustanowienia października 2012 roku miesiącem pamięci Generała Stanisława Maczka (druk senacki nr 74). Petycja P8-02/12 stanowiła podstawę przygotowania i podjęcia uchwały Senatu z **3 października 2012 r.** (18. posiedzenie Senatu) **w sprawie ustanowienia października 2012 roku miesiącem pamięci Generała Stanisława Maczka (1892-1994)**. Uchwała została opublikowana w Monitorze Polskim z 11 października 2012, poz. 738;

- projekt uchwały w sprawie uczczenia pamięci polskich kryptologów Mariana Rejewskiego, Jerzego Różyckiego, Henryka Zygalskiego i ich wkładu w zwycięstwo nad faszyzmem (druk senacki nr 133). Na bazie petycji P8-01/11 została przygotowana i podjęta **uchwała Senatu z 17 października 2012 r.** (19. posiedzenie Senatu) **w sprawie w sprawie uczczenia pamięci polskich kryptologów Mariana Rejewskiego, Jerzego Różyckiego, Henryka Zygalskiego i ich wkładu w zwycięstwo nad faszyzmem.** Uchwała została opublikowana w Monitorze Polskim z 25 października 2012, poz. 790.

W ślad za podjęciem uchwały okolicznościowej Marszałek Senatu RP Bogdan Borusewicz 17 października 2012 r. otworzył w Senacie wystawę pt. "Enigma. Odszyfrować zwycięstwo". Wystawa była przypomnieniem dokonań polskich matematyków Mariana Rejewskiego, Jerzego Różyckiego i Henryka Zygalskiego w dziedzinie kryptologii, którzy przyczynili się do zwycięstwa aliantów w II wojnie światowej.

Przypomnieć należy, że w związku z zakończeniem VII kadencji Senatu prace nad czterema projektami ustaw - przygotowanymi na podstawie petycji - nie zostały ukończone. Jednocześnie zgodnie z art. 90g Regulaminu Senatu Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji obecnej kadencji ponownie rozpatrywała w 2012 r. te petycje, które stały się podstawą przygotowania projektów następujących ustaw:

- projekt ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach rodzinnych – druk senacki nr 1260;
- projekt ustawy o zmianie ustawy o rencie socjalnej – druk senacki nr 1263;
- projekt ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – druk senacki nr 1264,
- projekt ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach rodzinnych – druk senacki nr 1265.

Podkreślić należy, że komisja w 2012 r. przygotowała i ponownie wniosła do Marszałka Senatu trzy z tych projektów: o rencie socjalnej, o systemie ubezpieczeń społecznych oraz o zakazie nadawania drogom, ulicom, mostom, placom i innym obiektom nazw propagujących symbole totalitarnych ustrojów.

Zgodnie z procedurą przyjętą przy rozpatrywaniu petycji Dział Petycji i Korespondencji do każdej petycji przygotował Informację o przedmiocie petycji. Stanowi ona materiał pomocniczy służący rozpatrzeniu petycji przez komisję. Każda Informacja zawierała prezentację autora petycji, opis postulatów petycji i ich uzasadnienie, a także analizę stanu prawnego regulującego zawartą w niej problematykę i dane dotyczące ewentualnych prac legislacyjnych nad tym zagadnieniem. W opracowaniu zawarte były też informacje na temat związanego z daną problematyką orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego i sądów powszechnych lub administracyjnych, a także o działaniach rządu lub zainteresowanych organizacji. Każda z Informacji o przedmiocie petycji zawierała podsumowanie i rekomendację biura. Do każdego opracowania dołączane były również materiały zawierające wniosek autora petycji oraz wybrane akty prawne, orzeczenia sądów, projekty ustaw, publikacje lub informacje o wcześniejszych działaniach w przedmiocie petycji.

Z uwagi na różnorodność i złożoność problematyki zawartej w petycjach rozpatrzonych w 2012 r. przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji działania podejmowane przez komisję wymagają zaprezentowania indywidualnego, w odniesieniu do każdej z petycji.

1. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej usunięcia z życia publicznego komunistycznych patronów ulic i placów (P-10/09).

Petycja zbiorowa wniesiona przez Radę Miasta Jastrzębie Zdrój.

Petycja odnosiła się do ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.), która w art. 18 ust. 2 pkt 13 stanowi, że do wyłącznej właściwości rady gminy należy: podejmowanie uchwał w sprawach herbu gminy, nazw ulic i placów, będących drogami publicznymi lub nazw dróg wewnętrznych (...), a także wznoszenia pomników.

Marszałek Senatu **5 listopada 2009 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP.

Komisja VII kadencji pracowała nad petycją na 7 posiedzeniach zorganizowanych w 2010 r. **6 października 2010 r.** komisja zapoznała się z pismem Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej zawierającym propozycję (ujęta w 20 punktach) określenia symboli nazizmu, faszyzmu, komunizmu lub innego totalitarnego ustroju. Ponadto analizowany był wstępny projekt ustawy z uwzględnieniem propozycji IPN.

Kontynuując prace nad petycją **19 listopada 2010 r.** komisja zaakceptowała przedstawiony przez Biuro Legislacyjne Kancelarii Senatu projekt ustawy o usunięciu z nazw dróg, ulic, mostów, placów i innych obiektów symboli ustrojów totalitarnych. Do reprezentowania komisji w dalszych pracach nad projektem ustawy upoważniony został senator Stanisław Piotrowicz.

Marszałek Senatu skierował projekt ustawy o usunięciu z nazw dróg, ulic, mostów, placów i innych obiektów symboli ustrojów totalitarnych (druk senacki nr 1049) **15 grudnia 2010 r.** do rozpatrzenia w pierwszym czytaniu do Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej.

W związku z zakończeniem VII kadencji Senatu prace nad petycją nie zostały ukończone. Zgodnie z art. 90g Regulaminu Senatu **22 lutego 2012 r.** Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji VIII kadencji, rozpatrzyła petycję. Senatorowie zapoznali się z przebiegiem dotychczasowych prac nad tą petycją, następnie przeprowadzona została dyskusja. Senatorowie na podstawie projektu ustawy wypracowanego w poprzedniej kadencji przyjęli projekt ustawy o usunięciu z nazw dróg, ulic, mostów, placów i innych obiektów symboli ustrojów totalitarnych (druk senacki nr 71) oraz upoważnili senatora Roberta Mańtowa do reprezentowania komisji w dalszych pracach nad tym projektem.

Marszałek Senatu skierował projekt ustawy do rozpatrzenia w pierwszym czytaniu do Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej, komisje przygotowały stanowisko o projekcie ustawy (druk senacki nr 71S) oraz wносиły o podjęcie uchwały w sprawie skierowania projektu do Sejmu.

Senat 20 czerwca 2013 r. (na 35. posiedzeniu) **podjął uchwałę w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy o zakazie propagowania komunizmu lub innego ustroju totalitarnego przez nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej.**

2. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej wzmocnienia ochrony lokatorów (P-04/10).

Petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną.

Petycja odnosiła się do ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2005 r. Nr 31, poz. 266 ze zm.).

Autor petycji proponował następujące zmiany:

1. w art. 8a ust. 5 zastąpić wyrazy *w ciągu 2 miesięcy od dnia wypowiedzenia* wyrazami *w ciągu 6 miesięcy od dnia wypowiedzenia*;
2. przywrócić art. 12 ust. 1-4 w wersji z ustawy obowiązującej do dnia 1 stycznia 2005 r. (Dz. U. z 2001 r. Nr 71, poz. 733) dotyczący obowiązku właściciela do zawarcia z lokatorem ugody w sprawie zapłaty zaległych i bieżących należności czynszowych;
3. wprowadzić przepis zobowiązujący właścicieli nieruchomości, aby przy każdej podwyżce czynszu w zawiadomieniu doręczanym lokatorom podawali na piśmie przyczynę tej podwyżki oraz dołączali pouczenie o trybie odwołania od postanowień zawartych w doręczanym piśmie.

Marszałek Senatu **7 maja 2010 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP.

Komisja rozpatrywała petycję na 4 posiedzeniach zorganizowanych w 2010 r. Na posiedzeniu **1 lipca 2010 r.** komisja kontynuowała prace nad petycją, zaprezentowane zostało pismo Ministra Infrastruktury zawierające stanowisko resortu do petycji. W głosowaniu senatorowie podjęli decyzję o nieprowadzeniu prac nad 2 i 3 wnioskami petycji oraz o kontynuowaniu prac nad 1 wnioskiem.

Komisja **29 lipca 2010 r.** przyjęła projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (druk senacki nr 968) oraz wystąpiła do Marszałka Senatu z wnioskiem o podjęcie inicjatywy ustawodawczej dotyczącej realizacji wniosku petycji. Do reprezentowania komisji w dalszych pracach nad projektem ustawy upoważniony został senator Piotr Wach.

Marszałek Senatu **12 sierpnia 2010 r.** skierował projekt ustawy do rozpatrzenia w pierwszym czytaniu do Komisji Ustawodawczej, Komisji Rodziny i Polityki Społecznej oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej.

W związku z zakończeniem VII kadencji Senatu prace nad petycją nie zostały ukończone. Zgodnie z art. 90g Regulaminu Senatu, Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji VIII kadencji **22 lutego 2012 r.** rozpatrzyła petycję. Senatorowie zapoznali się z przebiegiem dotychczasowych prac nad tą petycją, następnie przeprowadzona została dyskusja. **W głosowaniu zapadła decyzja o niepodejmowaniu prac nad petycją,** jednocześnie senatorowie postanowili przesłać petycję do ministra transportu, budownictwa i gospodarki morskiej, by postulaty petycji mogły być uwzględnione w projektach przygotowywanych przez resort.

3. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej podwyższenia kryterium dochodowego dla otrzymania zasiłku rodzinnego (P-16/10).

Petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną.

Dotyczyła ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 139, poz. 992 ze zm.).

Autorka petycji wnioskowała o zmianę art. 5 ust. 1 ustawy o świadczeniach rodzinnych poprzez podwyższenie kryterium dochodowego uprawniającego do otrzymania

zasiłku rodzinnego, ponad obowiązującą kwotę 504 zł w przeliczeniu na osobę w rodzinie. Krytycznie odnosiła się do wysokości kryterium dochodowego, które uprawnia do otrzymania zasiłku rodzinnego wraz przysługującymi dodatkami. Kwota kryterium jest zbyt niska, co powoduje, że zasiłek otrzymują tylko rodziny najuboższe.

W ocenie wnoszącej petycję udzielane przez państwo wsparcie finansowe w postaci zasiłku rodzinnego wraz z dodatkami jest bardzo ważne w budżecie domowym rodziny. Koszty utrzymania wciąż rosną w szczególności wtedy, gdy dzieci uczęszczają do szkoły.

Wnosząca petycję czuje się rozgoryczona, że jako rodzina wielodzietna, wychowująca troje dzieci, nie otrzymuje od państwa żadnej pomocy materialnej. Mimo, że oboje z mężem pracują to sytuacja materialna rodziny znacznie się pogorszyła, jednocześnie uzyskiwane środki finansowe nieznacznie przekraczają ustawowy dochód.

Marszałek Senatu **18 października 2010 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP.

Komisja rozpatrzyła petycję **19 listopada 2010 r.**, przeprowadzona została dyskusja. Komisja postanowiła kontynuować prace nad petycją.

Na dwóch posiedzeniach w **2011 r.** komisja wysłuchiwała opinii Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej o wniosku petycji. Komisja; zobowiązała resort pracy do przygotowania informacji o liczbie dzieci uprawnionych do otrzymywania świadczenia wraz z danymi o łącznej kwocie wypłacanych świadczeń rodzinnych. Komisja zapoznała się z opiniami zawartymi w pismach resortu pracy i polityki społecznej oraz Rzecznika Praw Obywatelskich.

Biuro Legislacyjne Kancelarii Senatu przygotowało projekt nowelizacji do ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach rodzinnych. Komisja przyjęła wniosek o zaakceptowanie przedstawionego projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach rodzinnych (druk senacki nr 1260).

W związku z zakończeniem VII kadencji Senatu prace nad petycją nie zostały ukończone. Zgodnie z art. 90g Regulaminu Senatu, Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji VIII kadencji **21 lutego 2012 r.** rozpatrzyła petycję. Senatorowie zapoznali się z przebiegiem dotychczasowych prac nad tą petycją, następnie przeprowadzona została dyskusja. **Senatorowie zdecydowali o kontynuowaniu prac nad petycją** oraz postanowili zwrócić się do Komisji Rodziny i Polityki Społecznej, aby uzyskać opinię o rozpatrywanej petycji.

4. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu zwiększenie pomocy materialnej dla rodzin opiekujących się dziećmi i osobami niepełnosprawnymi (P-19/10).

Petycje wniesione przez:

1. Jerzego P. - w imieniu Internetowego Forum Rodzin Osób Niepełnosprawnych „Razem Możemy Więcej” - petycja zbiorowa,
2. Halinę Sz. - petycja indywidualna,
3. Stowarzyszenie Osób Niepełnosprawnych, Inwalidów, Ich Opiekunów i Przyjaciół „SON” z siedzibą w Gliwicach - petycja zbiorowa,
4. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Rodzin Osób Niepełnosprawnych „Razem Możemy Więcej” z siedzibą w Kędzierzynie Koźlu - petycja zbiorowa.

Petycje dotyczyły ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 139, poz. 992 ze zm.), która w art. 4–15 stanowi, że rodziny z dziećmi

niepełnosprawnymi mogą korzystać ze świadczeń rodzinnych adresowanych do ogółu rodzin wychowujących dzieci, tj. zasiłku rodzinnego i dodatków do zasiłku. Jeżeli członkiem rodziny jest dziecko z orzeczeniem o niepełnosprawności, zasiłek rodzinny przysługuje, gdy dochód rodziny w przeliczeniu na osobę albo dochód osoby uczącej się nie przekracza kwoty 583 zł.

Autorzy petycji postulowali zwiększenie pomocy materialnej dla rodzin opiekujących się dziećmi i osobami niepełnosprawnymi poprzez:

1. przyznanie świadczenia pielęgnacyjnego obojgu rodzicom w przypadku, gdy w rodzinie wychowuje się więcej niż jedno niepełnosprawne dziecko i spełnione są wszystkie warunki formalne uprawniające do otrzymania świadczenia,

2. podwyższenie wysokości świadczenia pielęgnacyjnego do kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w roku waloryzacji,

3. wprowadzenie corocznej waloryzacji świadczenia pielęgnacyjnego i zasiłku pielęgnacyjnego,

4. podwyższenie kwoty zasiłku pielęgnacyjnego do wysokości dodatku pielęgnacyjnego,

5. podwyższenie podstawy wymiaru składek emerytalno-rentowych dla osób, które rezygnują z zatrudnienia z powodu konieczności sprawowania bezpośredniej opieki nad chorym członkiem rodziny i wydłużenie okresu ich odprowadzania.

W opinii Forum Rodzin Osób Niepełnosprawnych „Razem Możemy Więcej” rodzice niepełnosprawnych dzieci czują się dyskryminowani i traktowani, jako osoby drugiej kategorii. Powszechnie znana jest ich sytuacja i wciąż składane są im obietnice, a podejmowane działania są niewystarczające. Opiekunowie dzieci niezdolnych do samodzielnej egzystencji za swe oddanie i rezygnację z pracy zawodowej ponoszą zbyt wysoką cenę, gdyż nie są właściwie doceniani i godnie opłacani, zaś sprawowanie opieki nad dziećmi wymaga wiedzy i umiejętności z zakresu pielęgniarstwa, rehabilitacji i ratownictwa medycznego. Autorzy petycji świadczenia pielęgnacyjne w obecnej wysokości traktują jak jałmużnę.

Autorka petycji indywidualnej wносиła o zrównanie zasiłku pielęgnacyjnego w kwocie 153,00 zł wypłacanego przez ośrodki pomocy społecznej z dodatkiem pielęgnacyjnym w wysokości 181,10 zł przysługującym z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Według zgłaszającej petycję zasiłek pielęgnacyjny i dodatek pielęgnacyjny powinny być naliczane w jednakowej wysokości oraz corocznie waloryzowane od 1 marca.

Rodzice zrzeszeni w Stowarzyszeniu „SON” zwracali się z wnioskiem o zmianę sytuacji prawnej i materialnej rodzin opiekujących się niepełnosprawnymi dziećmi. Postulowali stworzenie kompleksowego modelu wsparcia rodziny, który byłby realizowany na stałe w różnych okresach życia niepełnosprawnego dziecka tj. od urodzenia aż do starości.

Ogólnopolskie Stowarzyszenie „Razem Możemy Więcej” również wystąpiło o przygotowanie całościowego modelu udzielania pomocy rodzinom opiekującym się niepełnosprawnymi dziećmi.

Marszałek Senatu **29 listopada 2010 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP.

Komisja rozpatrzyła petycję **9 grudnia 2010 r.**, na kolejnych posiedzeniach **7 kwietnia i 16 czerwca 2011 r.** prace były kontynuowane, senatorowie wysłuchali opinii Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej o wnioskach petycji. Komisja zwróciła się o opinię o postulatach petycji do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz Rzecznika Praw Obywatelskich. Po zapoznaniu się senatorów z otrzymanymi w sprawie petycji opiniami komisja postanowiła prowadzić prace tylko nad 3 wnioskami petycji oraz podjęła decyzję o

przygotowaniu projektu ustawy przewidującego coroczną waloryzację (o charakterze inflacyjnym) świadczenia pielęgnacyjnego i zasiłku pielęgnacyjnego.

Biuro Legislacyjne Kancelarii Senatu przygotowało projekt nowelizacji. Komisja przyjęła projekt ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach rodzinnych (druk senacki nr 1265).

W związku z zakończeniem VII kadencji Senatu prace nad petycją nie zostały ukończone. Zgodnie z art. 90g Regulaminu Senatu, Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji VIII kadencji **22 lutego 2012 r.** rozpatrzyła petycję. Senatorowie zapoznali się z przebiegiem dotychczasowych prac nad tą petycją, następnie przeprowadzona została dyskusja. **Senatorowie zdecydowali o kontynuowaniu prac nad petycją** oraz postanowili zwrócić się do Komisji Rodziny i Polityki Społecznej, aby uzyskać opinię o rozpatrywanej petycji.

5. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu podniesienie kwoty renty socjalnej (P-21/10).

Petycja zbiorowa wniesiona przez Internetowe Forum Rodzin Osób Niepełnosprawnych „Razem Możemy Więcej”; Forum skupia rodziców i opiekunów osób niepełnosprawnych, które wymagają całodobowej opieki i pomocy.

Postulat petycji dotyczył zmiany ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. Nr 135, poz. 1268 ze zm.), która określa zasady i tryb przyznawania oraz wypłaty renty socjalnej.

Autorzy petycji wnosili o podjęcie inicjatywy ustawodawczej mającej na celu podwyższenie kwoty renty socjalnej.

Zdaniem autorów petycji państwo powinno zapewnić osobom niepełnosprawnym finansowanie pomocy w różnych formach, na poziomie zapewniającym godne życie. Osoby niepełnosprawne są poszkodowane przez los, do tego dochodzą problemy dnia codziennego, które mogłyby zostać rozwiązane, gdyby osoby te dysponowały wyższymi środkami finansowymi. Niepełnosprawni często nie są w stanie pracować, bywają zależni od opiekuna z rodziny, który również z racji obowiązków nie może podjąć pracy. Wymagają opieki lekarskiej i rehabilitacyjnej oraz nierzadko – drogich leków. Zaledwie część tych wydatków jest refundowana przez Narodowy Fundusz Zdrowia lub Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Osoby niepełnosprawne wymagające opieki i ich rodziny mają poczucie niesprawiedliwości. Mimo licznych prawnych zabezpieczeń czują się dyskryminowani, zepchnięci na margines społeczeństwa. Dlatego autorzy petycji domagają się, aby renta socjalna została podwyższona.

Niemożliwość podjęcia pracy zarobkowej przez osobę niepełnosprawną i przez jej opiekuna prowadzi do znacznego obniżenia dochodu rodziny, co nie jest równoważone przez świadczenia socjalne otrzymywane od państwa, które dodatkowo są ograniczane kryterium dochodowym na bardzo niskim poziomie, określonym przez prawo. Koszty utrzymania rodzin z osobą niepełnosprawną są znacznie wyższe niż rodzin, w których wszystkie osoby są pełnosprawne. Autorzy petycji stwierdzali, że Polska funkcjonuje w Unii Europejskiej od sześciu lat, ale standard życia osób niepełnosprawnych i pomoc państwa są u nas na dużo niższym poziomie niż w innych krajach UE. Wnoszący petycję, zrzeszeni na forum „Razem Możemy Więcej” uznali ten stan za naganny i wymagający radykalnych zmian.

Marszałek Senatu **17 grudnia 2010 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP.

Komisja rozpatrywała petycję **7 kwietnia i 16 czerwca 2011 r.**, przeprowadzona została dyskusja. Senatorowie zapoznali się z opinią nadesłaną z Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej. Komisja postanowiła prowadzić dalsze prace nad petycją oraz podjęła decyzję o przygotowaniu projektu ustawy. Przyjęto założenia o zrównaniu wysokości renty socjalnej z kwotą renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy oraz zwiększaniu kwoty renty socjalnej o ok. 4% przez cztery kolejne lata począwszy od 1 stycznia 2012 r.

Biuro Legislacyjne Kancelarii Senatu przygotowało projekt nowelizacji do ustawy o zmianie ustawy o rencie socjalnej. Komisja przyjęła projekt ustawy zawarty w druku senackim nr 1263.

W związku z zakończeniem VII kadencji Senatu prace nad petycją nie zostały ukończone. Zgodnie z art. 90g Regulaminu Senatu, Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji VIII kadencji **21 lutego 2012 r.** rozpatrzyła petycję. Senatorowie zapoznali się z przebiegiem dotychczasowych prac nad tą petycją, następnie przeprowadzona została dyskusja. Senatorowie przyjęli projekt ustawy wypracowany w poprzedniej kadencji oraz upoważnili senatora Bohdana Paszkowskiego do reprezentowania komisji w dalszych pracach nad tym projektem. Komisja skierowała do Marszałka Senatu wnioski o podjęcie postępowania w sprawie inicjatywy ustawodawczej dotyczącej projektu ustawy o zmianie ustawy o rencie socjalnej (druk senacki nr 70).

Marszałek Senatu **7 marca 2012 r.** skierował projekt ustawy do rozpatrzenia w pierwszym czytaniu do Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Rodziny i Polityki Społecznej. **8 maja 2012 r.** odbyło się pierwsze czytanie projektu ustawy o zmianie ustawy o rencie socjalnej. Przewodniczący Komisji Ustawodawczej zwrócił się o opinie o projekcie do: Sądu Najwyższego, Stowarzyszenia na Rzecz Niepełnosprawnych SPES, Rzecznika Ubezpieczonych, ZUS, Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Prezesa Polskiego Związku Niewidomych, Krajowej Rady Sądownictwa, Krajowej Izby Radców Prawnych oraz Ministerstwa Finansów. Komisje przygotowały stanowisko o projekcie ustawy, w którym rekomendowały Senatowi podjęcia uchwały w przedmiotowej sprawie.

Senat na 16. posiedzeniu w dniu **26 lipca 2012 r.** w głosowaniu nie podjął uchwały o wniesieniu projektu ustawy do Sejmu i tym samym zakończył postępowanie w tej sprawie.

6. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu zobowiązanie organów emerytalno-rentowych do informowania świadczeniobiorców o tych zmianach prawa, które mogą mieć wpływ na wysokość otrzymywanego świadczenia (P-04/11).

Petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną.

Postulat petycji dotyczył zmiany ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), która określa warunki nabywania prawa do świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń – emerytalnego i rentowych oraz wskazuje reguły ustalania wysokości świadczeń, zasady i tryb ich przyznawania oraz wypłaty, zaś w art. 116 ust. 1 ustawy stanowi, że postępowanie w sprawach świadczeń wszczyna się na podstawie wniosku zainteresowanego.

Wnoszący petycję postulował, aby Zakład Ubezpieczeń Społecznych został ustawowo zobowiązany do informowania emerytów i rencistów o tych zmianach prawa, które mogą mieć wpływ na wysokość otrzymywanego indywidualnego świadczenia.

Zdaniem autora petycji ZUS, jako instytucja powołana do ochrony interesów obywateli nie wywiązuje się ze swych powinności. Autor petycji opisując własne

doświadczenia uzasadnia nimi potrzebę realizacji wniosku petycji. Od 1999 r. posiadał prawo do przeliczenia otrzymywanego świadczenia – choć nie zdawał sobie z niego sprawy i dopiero w 2008 r. je zrealizował. W prawidłowym już wniosku poprosił też o wypłatę utraconych – w efekcie braku informacji z ZUS – świadczeń. ZUS wydał decyzję odmowną, a odwołania od decyzji do Sądu Okręgowego i Sądu Apelacyjnego zostały rozpatrzone na jego niekorzyść. Oba sądy w wyrokach stwierdziły, że ustawa nie nakłada na ZUS obowiązku powiadamiania świadczeniobiorcy o zmianie przepisów prawa w zakresie możliwości przeliczenia emerytury, a przyznanie świadczenia lub jego przeliczenie dokonywane jest na wniosek zainteresowanego. Dlatego ZUS corocznie przysyłał autorowi petycji tylko decyzję o waloryzacji emerytury, nie przysyłał mu informacji o możliwości przeliczenia świadczeń.

Autora petycji oburza brak wymogu informowania starszych ludzi o przepisach, które dają im możliwość otrzymywania wyższych świadczeń. Jest zdania, że państwo – działając za pośrednictwem ZUS – okazało się nierzetelne. Dla autora petycji oczywiste jest to, że aby osoba zainteresowana miała powód do złożenia wniosku do ZUS musi posiadać wiedzę, że określone przepisy dają jej taką możliwość.

Marszałek Senatu **2 marca 2011 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP.

Komisja rozpatrzyła petycję **29 marca 2011 r.**, postanowiono kontynuować nad nią prace. Na posiedzeniu komisji **1 czerwca 2011 r.** obecni byli przedstawiciele Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, uznali oni postulat petycji za niewykonalny. Wyjaśnili, że każda spersonalizowana informacja musiałaby wiązać się z przejrzaniem 7,5 miliona akt. Przedstawicielka ZUS zauważyła, że przygotowanie informacji spersonifikowanej nie jest możliwe, ponieważ w pionie emerytalno - rentowym zatrudnionych jest tylko 10 600 osób. Każda z osób zatrudnionych w tym pionie ZUS miałaby do przejrzania 700 akt, aby wyłowić osoby objęte zmianą przepisów.

16 czerwca 2011 r. komisja przyjęła przygotowany przez Biuro Legislacyjne Kancelarii Senatu projekt nowelizacji ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (druk senacki nr 1264).

W związku z zakończeniem VII kadencji Senatu prace nad petycją nie zostały ukończone. Zgodnie z art. 90g Regulaminu Senatu, Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji VIII kadencji **21 lutego 2012 r.** rozpatrzyła petycję. Senatorowie zapoznali się z przebiegiem dotychczasowych prac nad tą petycją, następnie przeprowadzona została dyskusja nad projektem ustawy wypracowanym w poprzedniej kadencji. Senatorowie zdecydowali o kontynuowaniu prac nad petycją oraz postanowili przygotować projekt ustawy uwzględniający postulaty petycji.

Na posiedzeniu **15 marca 2012 r.** komisja wznowiła dyskusję z udziałem zaproszonych przedstawicieli Zakładu Ubezpieczeń Społecznych: Pani Elżbiety Łopacińskiej (członka Zarządu ZUS, nadzorująca Pion Świadczeń i Orzecznictwa) i Pani Hanny Wolińskiej (wicedyrektor Departamentu Świadczeń Emerytalno-Rentowych). Analizowano propozycje zawarte w projekcie ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS przygotowanym przez Biuro Legislacyjne Kancelarii Senatu.

Senatorowie zaproponowali, aby w nowelizacji ustawy zawarte było zobowiązanie ZUS do informowania świadczeniobiorcy (w wydawanej decyzji o wysokości należnej emerytury lub renty) o tym, że może on w każdej chwili wystąpić do ZUS z wnioskiem o ponowne przeliczenie emerytury lub renty. Ponadto, należne świadczenie powinno być wypłacone nie za 3 lata wstecz od daty złożenia wniosku - jak zdecydowali senatorowie w minionej kadencji - ale od momentu powstania prawa do zmienionego świadczenia. Senatorowie w głosowaniu zdecydowali o przyjęciu projektu ustawy i złożeniu do Marszałka

Senatu wniosku o podjęcie inicjatywy ustawodawczej realizującej postulat petycji (druk senacki nr 76).

Marszałek Senatu **20 marca 2012 r.** skierował projekt ustawy do rozpatrzenia w pierwszym czytaniu do Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Rodziny i Polityki Społecznej. **8 maja 2012 r.** odbyło się pierwsze czytanie projektu ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Przewodniczący Komisji Ustawodawczej zwrócił się o opinie o projekcie do: Sądu Najwyższego, Krajowej Rady Sądownictwa, Rzecznika Ubezpieczonych, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Polskiego Związku Emerytów, Rencistów i Inwalidów oraz Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej.

Senat 26 lipca 2012 r. (na 16. posiedzeniu) **odrzucił projekt ustawy** i tym samym zakończył postępowanie w tej sprawie.

7. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w sprawie uprawnień rad gmin do różnicowania stawek podatku od nieruchomości (P-08/11).

Petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną.

Postulat petycji dotyczył zmiany:

- ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, ze zm.), która w art. 40 ust. 1 nadaje gminie prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązującego na jej obszarze, przy czym zgodnie z art. 18 ust. 2 pkt 8 podejmowanie uchwał w sprawach podatków i opłat należy do wyłącznej właściwości rady gminy, lecz tylko w granicach określonych w odrębnych ustawach,

- ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613, ze zm.), która w art. 5 i 7 określa kompetencje rady gminy do określania wysokości stawek podatku od nieruchomości.

Autor petycji postulował podjęcie prac nad inicjatywą ustawodawczą mającą na celu:

1. Wprowadzenie do ustawy o podatkach i opłatach lokalnych nowej kategorii przedmiotu opodatkowania preferencyjną stawką podatku od nieruchomości, obejmującej grunty i budynki, które w wyniku zmian w lokalnej infrastrukturze narażone są na wyższe, niż w roku poprzednim, natężenie hałasu oraz stężenie zanieczyszczeń powietrza,

2. Nałożenie na rady gminy obowiązku różnicowania stawki podatku od nieruchomości w odniesieniu do nowej kategorii przedmiotu opodatkowania.

Zadaniem autora petycji gorsze warunki życia na danym terenie (podwyższony hałas, zanieczyszczenie powietrza, wzmożony ruch drogowy, istnienie zakładów przemysłowych lub centrów handlowych) zmieniają lokalne warunki i przekładają się bezpośrednio na niższą jakość życia. Jednak fakt życia w strefie szkodliwego oddziaływania na środowisko dostrzegają tylko sami zainteresowani, gdyż lokalne władze nie chcą uznać, że miejsca ich mieszkania utraciły swoje walory środowiskowe i stały się nieprzyjemne ekologicznie. To zaś powinno pociągać za sobą obniżenie stawek podatków, które płacą mieszkańcy z tytułu posiadania nieruchomości.

Mimo istnienia ustawowych instrumentów do fakultatywnego obniżania stawek podatku od nieruchomości, w oparciu o wskazane ustawowo kryteria (w tym te, na które powołuje się wnoszący petycję), rady gmin - od początku istnienia tej ustawowej możliwości - nie skorzystały z takiego uprawnienia. Jak dowodzi piszący - chęć poboru jak najwyższych podatków przewyższa racjonalne podejście do zagadnienia.

Autor petycji postulował, aby preferencyjnej stawce omawianego podatku nadać charakter obligatoryjny i oprzeć ją na wskaźniku procentowym, zależnym przede wszystkim

od odległości nieruchomości od źródeł niekorzystnych emisji, jak i wieku danej nieruchomości.

Marszałek Senatu **21 lipca 2011 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP.

Komisja rozpatrzyła petycję **8 września 2011 r.**, przeprowadzona została dyskusja. Po analizie postulatów petycji komisja postanowiła prowadzić dalsze prace nad petycją.

W związku z zakończeniem VII kadencji Senatu prace nad petycją nie zostały ukończone. Zgodnie z art. 90g Regulaminu Senatu, Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji VIII kadencji **10 stycznia 2012 r.** rozpatrzyła petycję. Senatorowie zapoznali się z przebiegiem dotychczasowych prac nad tą petycją, następnie przeprowadzona została dyskusja. Przegłosowany został wniosek o nie podejmowaniu prac nad petycją.

8. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu zmianę przepisów o finansowaniu partii politycznych w taki sposób, by komitety lokalne w wyborach samorządowych oraz komitety wyborców i partii, które uczestniczą w wyborach parlamentarnych po raz pierwszy lub nie przekroczyły w wyborach progu 3% – objąć finansowaniem z budżetu państwa (P-10/11).

Petycja zbiorowa wniesiona przez:

- Gabriela Janowskiego – przewodniczącego partii „Przymierze dla Polski”;
- Kornela Morawieckiego – prezesa Stowarzyszenia „Solidarność Walcząca”;
- Wojciecha Podjackiego – przewodniczącego partii „Liga Obrony Suwerenności”.

Postulat petycji dotyczył zmiany ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o partiach politycznych (Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 857 ze zm.), która w art. 28 ust. 1 pkt 1 stanowi, że partia polityczna, która w wyborach do Sejmu samodzielnie tworząc komitet wyborczy otrzymała w skali kraju co najmniej 3% ważnie oddanych głosów na jej okręgowe listy kandydatów na posłów - ma prawo do otrzymywania przez okres kadencji Sejmu subwencji z budżetu państwa na działalność statutową.

Zdaniem autorów petycji, przyjęte zasady finansowania partii politycznych powodują nierówność szans polityków i partii aspirujących do szerszego uczestnictwa w życiu politycznym w stosunku do podmiotów już działających na scenie politycznej. W wyborach zarówno samorządowych jak i parlamentarnych skutkuje to drastycznym obniżeniem realnych możliwości wybieralności kandydatów lokalnych komitetów wyborczych na rzecz kandydatów dużych partii. Autorzy petycji są przeciwnikami obecnych rozwiązań, gdyż powodują one zahamowanie dopływu nowych propozycji do obywatela. W efekcie, w społeczeństwie powstaje zniechęcenie do polityki i polityków oraz do uczestnictwa w wyborach.

Autorzy petycji są przekonani, że partie polityczne powinny otrzymywać na swą działalność środki z budżetu państwa dostępne na równych prawach dla wszystkich podmiotów chcących uczestniczyć w wyborach, które zarejestrowały listy wyborcze. Również dla partii, które nie przekroczyły w ostatnich wyborach progu 3% poparcia.

Marszałek Senatu **21 lipca 2011 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP.

Komisja rozpatrzyła petycję **8 września 2011 r.**, przeprowadzona została dyskusja. Po analizie postulatu petycji komisja postanowiła prowadzić dalsze prace nad petycją.

W związku z zakończeniem VII kadencji Senatu prace nad petycją nie zostały ukończone. Zgodnie z art. 90g Regulaminu Senatu, Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji VIII kadencji **10 stycznia 2012 r.** rozpatrzyła petycję. Senatorowie

zapoznali się z przebiegiem dotychczasowych prac nad tą petycją, następnie przeprowadzona została dyskusja. Przegłosowany został wniosek o nie podejmowaniu prac nad petycją.

9. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w celu włączenia do podmiotów uprawnionych do otrzymywania świadczenia kompensacyjnego z ustawy o nauczycielskich świadczeniach kompensacyjnych pedagogów i wychowawców zatrudnionych w Ochotniczych Hufcach Pracy (P-11/11).

Petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną.

Postulat petycji dotyczył zmiany ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o nauczycielskich świadczeniach kompensacyjnych (Dz. U. Nr 97, poz. 800 ze zm.).

Autor petycji wnosił o nowelizację ustawy o nauczycielskich świadczeniach kompensacyjnych, gdyż w jego opinii krzywdzące pedagogów i wychowawców zatrudnionych w OHP jest pominięcie tej grupy osób w kręgu podmiotów, którym ustawa przyznaje nauczycielskie świadczenia kompensacyjne.

Według autora petycji pracownicy pedagogiczni i wychowawcy zatrudnieni w Hufcach Pracy, Środowiskowych Hufcach Pracy i Ośrodkach Szkolno-Wychowawczych realizują zadania opiekuńczo-wychowawcze w internatach OHP, prowadzą zajęcia dydaktyczno-wychowawcze w Zespołach Szkół Zawodowych oraz w Gimnazjach, w co najmniej połowie obowiązującego ich czasu pracy. Posiadają wymagane kwalifikacje pedagogiczne, równocześnie zajmują się wychowywaniem młodzieży zaniedbanej społecznie i zagrożonej różnymi patologiami, a mimo to zostali pozbawieni prawa do otrzymania tych świadczeń.

Wnoszący petycję czuje się rozgoryczony, gdyż w jego odczuciu obowiązująca „ustawa dzieli pedagogów na lepszych i gorszych”, dlatego wnosi o poszerzenie jej zakresu podmiotowego.

Marszałek Senatu **21 lipca 2011 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP.

Komisja rozpatrzyła petycję **8 września 2011 r.**, przeprowadzona została dyskusja. Po analizie postulatu petycji komisja postanowiła prowadzić dalsze prace nad petycją.

W związku z zakończeniem VII kadencji Senatu prace nad petycją nie zostały ukończone. Zgodnie z art. 90g Regulaminu Senatu, Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji VIII kadencji **10 stycznia 2012 r.** rozpatrzyła petycję. Senatorowie zapoznali się z przebiegiem dotychczasowych prac nad tą petycją, następnie przeprowadzona została dyskusja. Przegłosowany został wniosek o kontynuowaniu prac nad petycją.

Na posiedzeniu **15 marca 2012 r.** komisja przeprowadziła dyskusję z udziałem przedstawicielki Ministerstwa Edukacji Narodowej Pani Anny Boder (głównego specjalisty w Departamencie Współpracy z Samorządem Terytorialnym).

Przedstawiona została informacja o złożeniu w Sejmie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o nauczycielskich świadczeniach kompensacyjnych (druk sejmowy nr 138), który obejmuje swoim zakresem postulat petycji. Projekt ten został skierowany do pierwszego czytania do Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży oraz Komisji Polityki Społecznej i Rodziny. Senatorowie zdecydowali o wstrzymaniu prac nad petycją.

Sejm na 27. posiedzeniu 23 listopada 2012 r. odrzucił projekt ustawy.

Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji wznowiła **16 stycznia 2013 r.**, prace nad petycją, przeprowadzona została dyskusja oraz podsumowano dotychczasowe działania. Senatorowie w głosowaniu podjęli decyzję o zakończeniu prac nad petycją.

10. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy uchwałodawczej mającej na celu uczczenie pamięci i wkładu polskich kryptologów - Mariana Rejewskiego, Jerzego Różyckiego i Henryka Zygalskiego - w złamaniu szyfru Enigmy (P8-01/11).

Petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną.

Autor petycji dostrzegł potrzebę uhonorowania przez Rzeczpospolitą czynu, jaki został dokonany przez trzech polskich matematyków Mariana Rejewskiego, Jerzego Różyckiego i Henryka Zygalskiego, którzy przyczynili się do poznania tajemnicy niemieckiej maszyny kryptograficznej Enigma.

Poznanie zasady tworzenia kodu szyfrującego aparatu Enigma dokonał w 1932 r. Marian Rejewski, fakt ten był początkiem drogi do poznania zasady pracy urządzenia szyfrującego. W kolejnych latach Marian Rejewski we współpracy z matematykami: Jerzym Różyckim i Henrykiem Zygalskim wykorzystując tworzone przez siebie nowatorskie metody dekrytażu: „bomba kryptologiczna”, „metoda zegara” i „płachta Zygalskiego”, odczytał depesze niemieckie nadawane na coraz doskonalszym sprzęcie i coraz nowszymi technikami kryptażu.

Zdaniem autora petycji uhonorowanie twórców sukcesu złamania fenomenu Enigmy powinno służyć krzewieniu pamięci czynu dokonanego przez polskich matematyków.

Efekty prac badawczych polskich kryptologów, w ocenie współczesnych historyków, miały istotny wpływ na dynamikę i czas trwania II wojny światowej. Ponadto ich dorobek naukowy zrewolucjonizował światową kryptologię tworząc matematyczne podstawy poznawania kluczy szyfrów zwanych „atakami na szyfry”.

Przypadająca w 2012 r. 80. rocznica rozpracowania zasady pracy niemieckiej maszyny szyfrującej Enigma zasługuje na szczególne uhonorowanie poprzez podjęcie uchwały okolicznościowej.

Marszałek Senatu **20 grudnia 2011 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP.

Komisja rozpatrzyła petycję **10 stycznia 2012 r.**, przeprowadzona została dyskusja. Przegłoszowany został wniosek o podjęciu przez komisję prac nad przygotowaniem projektu uchwały okolicznościowej uwzględniającej postulat petycji. Na kolejnym posiedzeniu **22 maja 2012 r.** komisja pracowała nad projektem uchwały. W głosowaniu zapadła decyzja o przyjęciu projektu uchwały i wystąpieniu do Marszałka Senatu z wnioskiem o podjęcie inicjatywy uchwałodawczej dotyczącej realizacji wniosków petycji (druk senacki nr 133). Do reprezentowania komisji w dalszych pracach nad tym projektem uchwały upoważniony został senator Jan Rulewski .

Marszałek Senatu **30 maja 2012 r.** skierował projekt uchwały do rozpatrzenia w pierwszym czytaniu do Komisji Ustawodawczej. Komisja **3 października 2012 r.** rozpatrzyła projekt uchwały, przygotowane zostało stanowisko (druk senacki nr 133S), w którym komisja wnosiła o przyjęcie przez Senat załączonego projektu uchwały.

Senat RP 17 października 2012 r. (19. Posiedzeniu) **podjął Uchwałę w sprawie w sprawie uczczenia pamięci polskich kryptologów Mariana Rejewskiego, Jerzego Różyckiego, Henryka Zygalskiego i ich wkładu w zwycięstwo nad faszyzmem.** Uchwała została opublikowana w Monitorze Polskim z 25 października 2012, poz. 790.

11. Petycja dotycząca podjęcia inicjatywy ustawodawczej w sprawie przyznania uprawnień do bezpłatnego zaopatrzenia w leki dla żołnierzy zastępczej służby wojskowej przymusowo zatrudnianych w kopalniach węgla, kamieniołomach, zakładach rud uranu (żołnierzy górników), którzy z tytułu przymusowego zatrudnienia stali się inwalidami wojskowymi (P8-02/11).

Petycje wniesione przez:

1. Związek Represjonowanych Politycznie Żołnierzy Górników, Okręgowy Zarząd w Tarnobrzegu - petycja zbiorowa,
2. osobę fizyczną - petycja indywidualna.

Postulat petycji dotyczył zmiany ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164 poz. 1027 ze zm.).

Autorzy petycji, reprezentują byłych żołnierzy górników, którzy w okresie PRL-u, w ramach zastępczej służby wojskowej, byli przymusowo kierowani do pracy w kopalniach węgla, kamieniołomach i zakładach wydobywania rud uranu. Pracując w katorżniczych warunkach wielu z nich straciło życie lub zostało inwalidami. Byli żołnierze górnicy wystąpili o podjęcie prac legislacyjnych w celu przyznania im uprawnień do bezpłatnego zaopatrzenia w leki.

W opinii wnoszących petycje żołnierze górnicy czują się dyskryminowani gdyż, mimo, że przymusowe zatrudnianie uznane zostało za szczególny rodzaj represji z przyczyn politycznych (z tego tytułu otrzymują świadczenie pieniężne w wysokości dodatku kombatanckiego) to, jako inwalidzi wojskowi, nie są uznani za osoby represjonowane w rozumieniu przepisów ustawy o kombatanach. Nie posiadają uprawnień do korzystania z darmowych leków przysługujących z ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Marszałek Senatu **20 grudnia 2011 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP.

Komisja rozpatrzyła petycję **10 stycznia 2012 r.**, przeprowadzona została dyskusja. Przegłoszono wniosek o podjęciu przez komisję prac nad przygotowaniem projektu ustawy uwzględniającej postulat petycji. **15 marca 2012 r.** komisja wznowiła prace nad petycją, przygotowany został projekt ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (druk senacki nr 120).

Marszałek Senatu **16 maja 2012 r.** skierował projekt do pierwszego czytania do Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Zdrowia. Komisje na wspólnych posiedzeniach w dniach 24 lipca, 17 października oraz 27 listopada 2012 r. rozpatrzyły w pierwszym czytaniu projekt ustawy, przygotowały Sprawozdanie o projekcie (druk senacki nr 120S) oraz wniosły o jego przyjęcie bez poprawek.

Senat RP 13 grudnia 2012 r. (na 23. posiedzeniu) **podjął uchwałę w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.**

W Sejmie senacki projekt ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (druk sejmowy nr 1101) został 12 lutego 2013 r. skierowany do pierwszego czytania do Komisji Zdrowia. Pierwsze czytanie odbyło się 21 marca 2013 r., do dalszych prac powołana została podkomisja, w której trwają prace.

12. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu zmodernizowanie struktury i działania Służby Celnej oraz sposobu przeprowadzania konsultacji społecznych i resortowych (P8-03/11).

Petycja zbiorowa wniesiona przez Związek Zawodowy „Celnicy PL” z siedzibą w Nysie.

Szczegółowe postulaty petycji dotyczyły:

1. Wprowadzenia do ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej następujących zmian:
  - a) zrównanie praw i obowiązków funkcjonariuszy celnych z funkcjonariuszami innych służb mundurowych,
  - b) naprawa procesu wartościowania z uwzględnieniem doświadczeń funkcjonariuszy celnych,
  - c) zagwarantowanie ochrony prawnej i bezpieczeństwa w czasie wykonywania obowiązków służbowych,
  - d) zagwarantowanie możliwości powtórzenia procesu mianowania funkcjonariuszy na stopnie służbowe zgodnie z art. 223 ust. 3 pkt 2 i ust. 7 ustawy,
  - e) restytucja świadczeń i uprawnień celnikom przywracanym do służby,
  - f) rozwiązanie problemu skutków alokacji funkcjonariuszy celnych,
  - g) zagwarantowanie skutecznej realizacji zadań formacji, wynikających z art. 2 ustawy, ochrony rynku UE, zdrowia oraz bezpieczeństwa obywateli Wspólnoty,
  - h) zachowanie niezależności organów celnych i profesjonalności kadry,
  - i) usprawnienie obrotu towarowego z zagranicą i zapewnienie skuteczniejszych warunków do walki z szarą strefą w gospodarce.
2. Upublicznienia przebiegu i rezultatów procesu konsultacji społecznych, ze zobowiązaniem strony rządowej do udzielania odpowiedzi na nadsyłane opinie.

Postulaty petycji dotyczyły zmiany ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. Nr 168, poz. 1323 ze zm.).

Autorzy petycji - celnicy skierowali do ustawodawcy postulaty o pilne przeprowadzenie reformy funkcjonowania Służby Celnej. W ich ocenie dotychczasowe próby zmian (m.in. z 2009 r.) nie uwzględniły postulatów środowiska celniczego i zostały przez adresatów systemu ocenione bardzo negatywnie. W efekcie wprowadzenia procesów modernizacyjnych i niedostosowanych, zdaniem celników, działań prawnych doszło do *fatalnej wręcz kondycji tej formacji*. Powszechne jest też przeświadczenie, że nastąpił regres w zakresie polityki kadrowej i efektywności służby oraz nie zostały zrealizowane cele Uchwały Modernizacyjnej Rządu (*program zakładał przeznaczenie w latach 2009-2011 30% środków na wzrost wynagrodzeń celników i stworzenie systemu motywacyjnego, a 70% na sprzęt do kontroli i infrastrukturę*). Wśród celników przeważa pogląd, że polityka kadrowa przestała opierać się na takich przesłankach jak staż, doświadczenie i kwalifikacje funkcjonariuszy, a zakres obowiązków nie zależy od potrzeb Państwa i innych podmiotów, *lecz opiera się, przy wartościowaniu stanowisk, na jakiś matematycznych przeliczeniach*.

Celnicy zwracają też uwagę na to, że dalszy brak realnej reformy doprowadzi do obniżenia efektywności Służby Celnej i powiększy akceptację dla rozwoju szarej strefy.

Zadaniem autorów petycji, odrębną sprawą pozostaje brak faktycznego dialogu ze środowiskiem wyrażający się w nieefektywności konsultacji społecznych i resortowych, co w następstwie doprowadza do uchwalania tylko pozornych zmian w kondycji Służby Celnej.

Marszałek Senatu **20 grudnia 2011 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP. Komisja pracowała nad petycją już w 2012 r.

Na posiedzeniu **10 stycznia 2012 r.** komisja rozpatrzyła petycję, przeprowadzona została dyskusja. Przegłosowany został wniosek o niepodejmowaniu prac nad petycją oraz o przekazaniu petycji do Ministerstwa Finansów.

13. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu umożliwienie obserwacji przebiegu wyborów w Polsce oraz pracy organów wyborczych, w tym obwodowych komisji wyborczych, przez niezależnych obserwatorów krajowych (P8-04/11).

Petycja indywidualna wniesiona przez Sławomira Szyszkę, członka Stowarzyszenia Forum Młodych Dyplomatów.

Postulat petycji dotyczył zmiany ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz. U. Nr 21, poz. 112 ze zm.), do której zaproponowano dodanie w art. 50 ust. 1 słów: „oraz obserwatorzy krajowi”. W Kodeksie wyborczym status obserwatora przysługuje jedynie obserwatorom międzynarodowym, czyli w praktyce przedstawicielom organizacji pozarządowych z innych państw.

Zdaniem autora petycji, niezależni obserwatorzy krajowi, reprezentujący polskie organizacje pozarządowe, powinni dysponować podobnym statusem, jak międzynarodowi obserwatorzy wyborów. Brak takiego przepisu uznaje za niedopatrzenie sprzeczne z zasadą sprawiedliwości. Stwierdza, że Polska nie realizuje zobowiązań wynikających z podpisania art. 8 Dokumentu Spotkania Kopenhaskiego, art. 26 Deklaracji Szczytu OBWE (Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie) w Istambule i art. 25 Karty Europejskiego Bezpieczeństwa Konferencji OBWE w Istambule – przepisy te dotyczą prawa do obserwacji wszystkich etapów procesu wyborczego m.in. przez niezależnych obserwatorów krajowych.

Autor petycji przypomina, że Polska zobowiązała się niezwłocznie zrealizować zalecenia misji obserwacyjnej OBWE/ODHIR, w której członkowie OBWE doceniają rolę ODHIR (Biura Instytucji Demokratycznych i Praw Człowieka) w pomocy państwom w rozwoju prawa wyborczego w zgodzie z zasadami i zobowiązaniami OBWE oraz zgadzają się kierować wyborczymi ocenami i rekomendacjami ODHIR.

W obowiązującym stanie prawnym Państwowa Komisja Wyborcza (PKW) nie ma podstaw, aby zarejestrować przedstawicieli polskiej organizacji pozarządowej i umożliwić osobom zainteresowanym obserwację wyborów. Autor petycji jest przekonany, że Polska, jako członek OBWE, podpisując w 1990 r. Dokument Kopenhaski, podjęła zobowiązanie – choć jedynie o charakterze politycznym, a nie prawnym. Bez zmiany przepisów Kodeksu wyborczego PKW nie ma możliwości rejestracji obserwatorów krajowych. Deklaracja Kopenhaska nie wiąże PKW, stanowi jedynie zalecenie (miękkie prawo). W innych krajach obserwatorzy krajowi – wymieniani w raportach OBWE jako *non-partisan domestic observers* (niezależni obserwatorzy krajowi), *domestic observers*, *national observers*, *local observers* – występują obok mężów zaufania czyli – *party proxies* lub *party observers*. Mężowie zaufania występują również w naszych przepisach.

Zdaniem autora petycji, jedynie obserwatorzy zgłoszeni i zarejestrowani przez organizację, która nie reprezentuje interesów żadnej partii i nie jest z nią związana w jakikolwiek sposób – daje gwarancję bezstronności.

Marszałek Senatu **20 grudnia 2011 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP. Komisja pracowała nad petycją już w 2012 r.

Na posiedzeniu **21 lutego 2012 r.** komisja rozpatrzyła petycję, przeprowadzona została dyskusja. Senatorowie postanowili o niepodejmowaniu dalszych prac nad petycją.

14. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu zmianę przepisów ustawy o orderach i odznaczeniach w taki sposób, aby odznaczenie - Krzyż Wolności i Solidarności - było nadawane wszystkim działaczom opozycji antykomunistycznej represjonowanym za swą działalność lub działającym w stanie zagrożenia represjami w czasach PRL (P8-05/11).

Petycja zbiorowa wniesiona przez: Stowarzyszenie Wolnego Słowa z Warszawy, reprezentowane przez Prezesa Zarządu Wojciecha Borowika.

Postulat petycji dotyczył zmiany ustawy o orderach i odznaczeniach uchwalonej 5 sierpnia 2010 r. (Dz. U Nr 155, poz. 1041), którą wprowadzono odznaczenie - Krzyż Wolności i Solidarności (art. 15a), ale o innym charakterze niż postulowało Stowarzyszenie Wolnego Słowa.

Stowarzyszenie wystąpiło w 2007 r. do Prezydenta RP z apelem o ustanowienie nowego odznaczenia państwowego o charakterze specjalnym - Krzyża Wolności i Solidarności - przyznawanego wszystkim działaczom opozycji antykomunistycznej represjonowanym za swą działalność lub narażonym w czasach PRL-u na represje. Proponowano, aby odznaczenie było nadawane każdemu, kto spełni warunki wymienione w ustawie o orderach i odznaczeniach, niezależnie od posiadanych dotychczas odznaczeń. Ostatecznie odznaczenie to będzie nadawane przez Prezydenta RP na wniosek Instytutu Pamięci Narodowej (art. 2 ust. 3).

Stowarzyszenie Wolnego Słowa nie widzi potrzeby, aby Instytut Pamięci Narodowej przedstawiał Prezydentowi RP kandydatów do odznaczenia i oczekuje zmiany przyjętego rozwiązania. W opinii autorów petycji odznaczenie to powinno być nadawane przez Prezydenta RP na podstawie odrębnej ustawy, ale nie wyłącznie na wniosek Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu. Stowarzyszenie proponuje, aby Kancelaria Prezydenta na swej stronie internetowej przygotowała wniosek o przyznanie Krzyża Wolności i Solidarności, który mogłaby wypełnić każda zainteresowana osoba. Wniosek osoby ubiegającej się o przyznanie odznaczenia powinien być przekazywany bezpośrednio Prezydentowi RP lub za pośrednictwem Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych.

Autorzy petycji są przekonani, że zawartość teczek wytworzonych przez służbę bezpieczeństwa nie powinna odgrywać decydującej roli przy przyznawaniu odznaczenia. Poza tym niektóre z osób działających w konspiracji nie dostały się w ręce władz komunistycznych, nie mają tzw. teczek lub dokumenty ich dotyczące zaginęły. Natomiast żyją świadkowie tamtych wydarzeń i to oni powinni odgrywać rolę arbitrow w konkretnych sytuacjach.

Marszałek Senatu **22 grudnia 2011 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP. Komisja pracowała nad petycją już w 2012 r.

Na posiedzeniu **22 lutego 2012 r.** komisja rozpatrzyła petycję, przeprowadzona została dyskusja. Senatorowie postanowili o niepodejmowaniu dalszych prac nad petycją.

15. Petycja dotycząca podjęcia inicjatywy ustawodawczej w sprawie poszerzenia zakresu podmiotowego definicji kombatanta w ustawie z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego „o osoby (rodziny) wysiedlane administracyjnie na obszarze Polski przez NKWD z przyczyn politycznych, narodowościowych w latach 1939-40 z zakazem bezterminowego powrotu do poprzedniego miejsca zamieszkania” (P8-06/11).

Petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną.

Postulat petycji dotyczył zmiany ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. z 2002 r. Nr 42, poz. 371 ze zm.).

Zdaniem autora petycji ustawa kombatancka pomija duże grupy ludności, zamieszkałe w granicach Polski sprzed 1939 r., dyskryminowane przez NKWD w latach II wojny światowej. Należą do nich m.in. osoby zamieszkujące północno-wschodnie ziemie w granicach z 1939 r., to jest tereny Białostoczczyzny wcielone po 22 września 1939 r. do Białoruskiej Socjalistycznej Republiki Radzieckiej. Osoby tam zamieszkujące były represjonowane przez władze ZSRR z ukierunkowaniem na eksterminację przejawiającą się w różnych formach (m.in. wyrzucanie polskich rodzin z miejsc ich zamieszkiwania z zakazem powrotu do swoich domów, gospodarstw czy folwarków). Nakaz opuszczenia nieruchomości na Białostoczczyźnie łączył się z zakazem osiedlenia się nie bliżej niż 35 km od miejsca dotychczasowego zamieszkania. Zakaz ten przestał obowiązywać dopiero po wybuchu wojny niemiecko-sowieckiej w czerwcu 1941 r.

Autor petycji zauważa, że ustawa kombatancka w jaskrawy sposób narusza ustalenia zawarte w art. 32 Konstytucji poprzez brak wykazywania przez Państwo dostatecznej troski i opieki nad tą represjonowaną grupą społeczeństwa polskiego.

Marszałek Senatu **22 grudnia 2011 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP. Komisja pracowała nad petycją już w 2012 r.

Na posiedzeniu **22 lutego 2012 r.** komisja rozpatrzyła petycję, przeprowadzona została dyskusja. Komisja postanowiła zwrócić się do Kierownika Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych o wyrażenie opinii o postulatach petycji.

15 marca 2012 r. komisja przeprowadziła dyskusję z udziałem zaproszonych na posiedzenie przedstawicieli Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych: Pana Andrzeja Bidy (Dyrektora Generalnego Urzędu) i Pana Tomasza Lisa (Dyrektora Biura Dyrektora Generalnego). Zaprezentowane zostało stanowisko kierownika UdSKiOR (zawarte w piśmie do komisji z dnia 14.03.2012 r.), z którego wynikało, że ustawa z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego „już swoim tytule daje wyraz przekonaniu ustawodawcy, iż nie stanowi on aktu prawnego, który zadośćuczyni wszystkim ofiarom obu totalitaryzmów. U źródeł takiego *ratio legis* stała z jednej strony świadomość skali represji, jakich doznali od reżimów nazistowskiego i komunistycznego polscy obywatele, a z drugiej strony – ograniczone możliwości finansowe naszego państwa, które uniemożliwiają wynagrodzenie wszystkich krzywd z okresu 1939–1989. Dlatego ustawa przyznaje określone świadczenia tylko ofiarom najcięższych represji, tj. ofiarom zsyłek, łagrów, obozów koncentracyjnych oraz nazistowskich i komunistycznych więzień”. W głosowaniu senatorowie zdecydowali o niepodejmowaniu dalszych prac nad petycją.

16. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu wprowadzenie nowego systemu orzekania o niepełnosprawności, opartego o ocenę sprawności ruchowej i intelektualnej oraz niesamodzielności w wykonywaniu czynności życiowych (P8-01/12).

Petycje zbiorowe wniesione przez:

- Stowarzyszenie Osób Niepełnosprawnych, Inwalidów, Ich Opiekunów i Przyjaciół „SON” z Gliwic,
- Ogólnopolskie Stowarzyszenie Rodzin Osób Niepełnosprawnych „Razem Możemy Więcej” z Kędzierzyna Koźła,

- Forum Rodzin Osób Niepełnosprawnych - Rodziny ON, reprezentowane przez Jerzego P z Warszawy.

Petycje odnoszą się do postanowień ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 127, poz. 721 ze zm.).

Autorzy petycji postulowali podjęcie prac legislacyjnych mających na celu wsparcie rodzin wychowujących niepełnosprawne dzieci poprzez wprowadzenie nowego systemu orzekania o niepełnosprawności.

Zdaniem podmiotów zgłaszających petycje funkcjonujący zakres opieki nad dziećmi jest bardzo zróżnicowany, a środki finansowe (świadczenie pielęgnacyjne oraz zasiłek pielęgnacyjny) nie wystarczają na zaspokojenie rzeczywistych potrzeb. Świadczenie pielęgnacyjne nie pokrywa nawet części wydatków związanych z niepełnosprawnością, a zasiłek pielęgnacyjny to kwota niewielka w relacji do wydatków związanych z opieką i pielęgnacją.

W opinii autorów petycji konieczna jest zmiana orzecznictwa o niepełnosprawności. Ocena stopnia niepełnosprawności powinna opierać się na dwóch czynnikach tj. niepełnosprawności fizycznej i intelektualnej oraz niesamodzielności w codziennych czynnościach życiowych, gdyż nie wszystkie osoby niepełnosprawne potrzebują całodobowej opieki. Wysokość zasiłku pielęgnacyjnego winna być zależna od stopnia niesamodzielności, potrzeby wsparcia osób trzecich w codziennych czynnościach (głównie samoobsługowych) oraz konieczności sprawowania opieki lub nadzoru.

Ponadto według Forum Rodzin Osób Niepełnosprawnych - Rodziny ON, osoby niezdolne do samodzielnej egzystencji, powinny być wyodrębnione od pozostałych niepełnosprawnych zaliczonych do grona osób o znacznym stopniu niepełnosprawności. W opinii Forum niedołączność, uszkodzenia ciała nawet w znacznym stopniu, nie są tożsame z niezdolnością do samodzielnej egzystencji, która uniemożliwia codzienne zaspokajanie podstawowych potrzeb życiowych. Orzekanie o niepełnosprawności powinno być też określane w procentach, zarówno dla celów rentowych, jak i pozarentowych oraz do korzystania z ulg i uprawnień. Przyznanie statusu osoby niezdolnej do samodzielnej egzystencji w 100% stworzy tym chorym większą możliwość dostępu do różnych form rehabilitacji, z której obecnie skorzystać nie mogą. Ciągła rehabilitacja winna być prowadzona tylko za wskazaniem lekarza rehabilitacji, bez dodatkowych komisji lekarskich, w konsekwencji priorytetowo powinny być przyznawane turnusy rehabilitacji i wyższe świadczenia socjalne.

Marszałek Senatu **2 stycznia 2012 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP.

Na posiedzeniu **21 lutego 2012 r.** komisja rozpatrzyła petycję, przeprowadzona została dyskusja. Senatorowie zdecydowali o kontynuowaniu prac nad petycją oraz postanowili zwrócić się do Komisji Rodziny i Polityki Społecznej, aby uzyskać opinię o rozpatrywanej petycji.

Komisja Rodziny i Polityki Społecznej **19 grudnia 2012 r.** zapoznała się z wnioskiem petycji. Senatorowie postanowili podjąć decyzję o dalszym postępowaniu w sprawie petycji po przedstawieniu przez Ministra Pracy i Polityki Społecznej informacji o planach i pracach rządu nad wprowadzeniem nowego systemu orzekania o niepełnosprawności. **29 stycznia 2013 r.** Komisja Rodziny i Polityki Społecznej odbyła debatę w sprawie systemu orzekania o niepełnosprawności. Komisja zapoznała się także z raportem pt. "Instytucjonalne, zdrowotne i społeczne determinanty niepełnosprawności" przygotowanym na zlecenie Państwowego Funduszu Osób Niepełnosprawnych. Obecny na

posiedzeniu Pełnomocnik Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych Jarosław Duda poinformował o podjęciu prac nad przygotowaniem propozycji zmian obecnego systemu orzekania. Komisja, dostrzegając potrzebę zmian, będzie uważnie śledzić postępy tych prac, chce je wspierać, a także w nich uczestniczyć.

Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji **6 lutego 2013 r.** kontynuowała prace nad petycją, przedstawione zostały dotychczas podjęte działania oraz przeprowadzona została dyskusja. Po analizie opinii Komisji Rodziny i Polityki Społecznej, senatorowie w głosowaniu podjęli decyzję o zakończeniu prac nad petycją.

17. Petycja dotycząca podjęcia inicjatywy uchwałodawczej w sprawie uczczenia pamięci Generała Stanisława Maczka (P8-02/12).

Petycja zbiorowa wniesiona przez: Federację Organizacji Polskich Pancerniaków, reprezentowaną przez prezesa federacji gen. bryg. rez. Zbigniewa Szurę.

Autorzy petycji postulowali upamiętnienie wybitnego generała w związku z przypadającą 31 marca 2012 r. 120. rocznicą jego urodzin oraz przypadającą w lutym 2012 r. 70. rocznicą powstania 1. Polskiej Dywizji Pancерnej, której był dowódcą. W ten sposób pragnęli wyrazić szacunek i podziw dla męstwa i bohaterstwa gen. Stanisława Maczka i żołnierzy ofiarnie walczących pod Jego dowództwem – m.in. we wrześniu 1939 r., w obronie Francji w 1940 r., wchodząc w skład sił alianckich w 1944 r. w walkach na polach Normandii, w Belgii, Holandii oraz w 1945 r. na terytorium Niemiec.

Autorzy petycji w jej uzasadnieniu podali, że postulowana inicjatywa uzyskała poparcie uczestników Europejskiego Forum Organizacji Pozarządowych, które odbyło się 24 września 2010 r. w Bielsku-Białej oraz kombatantów z 1. Polskiej Dywizji Pancерnej, którzy spotkali się w Warszawie 16 października 2010 r. oraz wzbudziła zainteresowanie środowisk kombatanckich we Francji, w Belgii, Holandii i Kanadzie.

W opinii autorów petycji uczczenie w 2012 roku Generała Stanisława Maczka powiązane będzie z licznymi działaniami zaplanowanymi przez różne podmioty, tj. uroczystości patriotyczno-wojskowe, przedsięwzięcia edukacyjne, kulturalne, wydawnicze, rekreacyjno-sportowe itp.

Obchody rocznicowe mają za cel podkreślenie istotnej roli, jaką odegrał generał Stanisław Maczek i Jego żołnierze w historii. Stanowiąc będą zadośćuczynienie dla „żyjących w kraju i na obczyźnie prawie 150 pancerniaków „Czarnej Dywizji” oraz najbliższych i spadkobierców wszystkich, którzy już „odeszli na wieczną wartę”. Uchwała Senatu RP przyczyni się do nadania odpowiedniej rangi planowanym przedsięwzięciom i zmobilizuje wiele podmiotów, instytucji i placówek do aktywności.

Marszałek Senatu **25 stycznia 2012 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP.

Na posiedzeniu **3 lutego 2012 r.** komisja rozpatrzyła petycję, przeprowadzona została dyskusja. Senatorowie zdecydowali o podjęciu prac nad przygotowaniem projektu uchwały okolicznościowej. **21 lutego 2012 r.** senatorowie zapoznali się z treścią projektu uchwały, następnie przeprowadzona została dyskusja. Komisja przyjęła projekt uchwały i upoważniła senatora Michała Seweryńskiego do reprezentowania komisji w dalszych pracach nad projektem. Komisja skierowała do Marszałka Senatu wnioski o podjęcie postępowania w sprawie inicjatywy uchwałodawczej dotyczącej ustanowienia października 2012 roku miesiącem pamięci Generała Stanisława Maczka (druk senacki nr 74).

Marszałek Senatu **14 marca 2012 r.** skierował projekt uchwały do pierwszego czytania do Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Obrony Narodowej. Komisje na wspólnych posiedzeniach w dniach 24 lipca i 2 sierpnia 2012 r. obradowały nad projektem i przygotowały sprawozdanie o projekcie (druk senacki nr 74S).

Senat 3 października 2012 r. (na 18. posiedzeniu) **podjął Uchwałę w sprawie ustanowienia października 2012 roku miesiącem pamięci Generała Stanisława Maczka (1892-1994).** Uchwała została opublikowana w Monitorze Polskim z 11 października 2012, poz. 738.

18. Petycja dotycząca podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu zniesienie obowiązku opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych emerytur i rent (P8-03/12).

Petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną.

Postulat petycji dotyczył ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176 ze zm.).

Według autorki petycji emeryci i renciści powinni być zwolnieni z podatku dochodowego od osób fizycznych, gdyż przez cały okres pracy zawodowej odprowadzali ten podatek. Zdaniem autorki petycji niskie emerytury i renty (zwłaszcza nauczycieli i rolników) z trudem wystarczają na sfinansowanie podstawowych opłat bytowych i nie pozwalają na zaspokojenie potrzeb życiowych np. zakup żywności, lekarstw, odzieży, środków higieny. Z powodu otrzymywania niskich świadczeń emeryci pozbawieni są możliwości korzystania z usług, komunikacji czy dóbr kultury. Ponadto ceny wszystkich artykułów wciąż szybko rosną, zaś emerytury i renty nieznacznie.

Autorka petycji powołuje się na argument, że w innych krajach najubożsi nie płacą tego rodzaju podatku. W jej opinii zwolnienie emerytów i rencistów z podatku dochodowego od osób fizycznych znacznie poprawi stan finansów osób najniżej uposażonych z tej grupy obywateli.

Marszałek Senatu **3 kwietnia 2012 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP.

Na posiedzeniu **22 maja 2012 r.** komisja rozpatrzyła petycję, przeprowadzona została dyskusja. Po analizie petycji senatorowie **postanowili prowadzić dalsze prace nad petycją.** Przewodniczący komisji postanowił zwrócić się o opinie o petycji do: Instytutu Pracy i Spraw Socjalnych, Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz Ministerstwa Finansów.

Komisja kontynuowała prace nad petycją **2 października 2012 r.**, zaprezentowane zostały pisma Ministerstwa Finansów i Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej oraz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych zawierające stanowiska tych organów do petycji.

Senatorowie zapoznani zostali z ekspertyzą (Opracowanie OE-191), zamówioną na zlecenie komisji przez Biuro Analiz i Dokumentacji Kancelarii Senatu. Opracowanie pt. „Badanie zasadności petycji w sprawie zwolnienia z opodatkowania emerytów i rencistów pobierających najniższe świadczenia” zawiera opinię prawną prof. dr hab. Marka Chmaja i opinię dr Ewy Wierzbickiej ze Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie.

Ponadto przeprowadzona została dyskusja oraz podsumowano dotychczasowe prace nad petycją. Komisja stwierdziła, że „nie posiada możliwości i wystarczających danych, aby wyznaczyć zamknięty krąg osób, które spełniałyby kryterium najniższego dochodu i tym samym mogłyby zostać objęte zwolnieniem z opodatkowania”. Senatorowie w głosowaniu zdecydowali o niepodjęciu dalszych prac nad petycją.

19. Petycja dotycząca podjęcia inicjatywy ustawodawczej w celu ustanowienie dnia 29 września Ogólnopolskim Dniem Wychowania Przedszkolnego (P8-04/12).

Petycja zbiorowa wniesiona przez Polski Komitet Światowej Organizacji Wychowania Przedszkolnego z siedzibą w Warszawie.

W ocenie autorów petycji ustanowienie Ogólnopolskiego Dnia Wychowania Przedszkolnego pomoże zwrócić uwagę społeczeństwa na szczególnie ważny aspekt, związany z rozwojem i socjalizacją dziecka, realizowany przy pomocy edukacji przedszkolnej. Wnioskodawcy podkreślają fakt, że choć corocznie obchodzony Dzień Edukacji Narodowej odnosi się do wszystkich nauczycieli, to w swojej wymowie nie porusza problematyki związanej z edukacją przedszkolną.

Uczczenie idei nauczania przedszkolnego poprzez ustanowienie osobnego święta może również pomóc w ukształtowaniu w powszechnej świadomości społecznej wagi wychowania dzieci na tym etapie edukacyjnym, kiedy dziecko poprzez aktywną zabawę jest stymulowane do rozwoju, uczy się i przygotowuje do realizacji obowiązku szkolnego. Nowe święto o charakterze ogólnopolskim, obchodzone cyklicznie, pomoże skierować uwagę społeczną na znaczenie edukacji przedszkolnej, jej rolę w rozwoju i wychowaniu dziecka oraz zwiększy wiedzę społeczną na temat misji przedszkoli. Może stać się również okazją do świętowania, miłej zabawy, a także czerpania radości z bycia przedszkolakiem.

Autorzy petycji podkreślali, że Ogólnopolski Dzień Wychowania Przedszkolnego będzie miał odmienne założenia, niż pozostałe święta związane z edukacją dzieci i młodzieży, gdyż będzie to okazja do zintegrowania się oraz zachęcenia wielu środowisk, osób, instytucji do współdziałania i wspierania młodego człowieka na tym etapie rozwoju, kształtowania jego prawidłowego rozwoju fizycznego, społecznego, poznawczego i emocjonalnego.

Marszałek Senatu **3 kwietnia 2012 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP.

Na posiedzeniu **22 maja 2012 r.** komisja rozpatrzyła petycję, przeprowadzona została dyskusja. Po analizie postulatu petycji postanowiono nie prowadzić dalszych prac nad petycją. Komisja uznała, że nie wydaje się zasadne ustanowienie szczególnego dnia świątecznego dla uhonorowania wyłącznie środowiska przedszkolnego.

20. Petycja dotycząca podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu wprowadzenie zakazu sprzedaży alkoholu na stacjach paliwowych (P8-05/12).

Petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną.

Petycja odnosi się do postanowień ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 473 ze zm.).

Autorka petycji uważa, że organ ustawodawczy nie powinien pozostawać obojętny na fakt, że wprowadzenie zakazu zakupu alkoholu na stacjach paliwowych wpłynie wychowawczo nie tylko na młode pokolenie, ale także na wszystkich kierowców. Kierowcy pojazdów mechanicznych stanowią główną klientelę stacji. Zdaniem autorki petycji, podjęcie takiej inicjatywy legislacyjnej nie wymaga nakładów finansowych i jest popierane przez większość społeczeństwa.

Marszałek Senatu **3 kwietnia 2012 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP.

Na posiedzeniu **22 maja 2012 r.** komisja rozpatrzyła petycję, przeprowadzona została dyskusja. Po analizie petycji senatorowie postanowili prowadzić dalsze prace nad

petycją. Przewodniczący komisji postanowił zwrócić się o opinie w sprawie postulatu petycji do: Państwowej Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, Związku Województw Rzeczypospolitej Polskiej oraz Ministerstwa Zdrowia.

Komisja kontynuowała prace nad petycją **19 lipca 2012 r.** Senatorowie zapoznali się z opiniami nadesłanych z Ministerstwa Zdrowia, Państwowej Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz ze Związku Województw RP, który przekazał stanowiska województw: opolskiego, małopolskiego, śląskiego, zachodniopomorskiego i podkarpackiego. W posiedzeniu uczestniczył przedstawiciel resortu zdrowia oraz dyrektor Państwowej Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych – obaj opowiedzieli się za celowością wprowadzenia zakazu sprzedaży alkoholi na stacjach paliwowych. Ponadto na posiedzeniu komisji obecni byli przedstawiciele środowiska producentów i sprzedawców paliw oraz producentów piwa i alkoholi – opowiadający się za utrzymaniem obecnych rozwiązań.

Dalsze prace nad petycją senatorowie postanowili prowadzić na kolejnym posiedzeniu komisji. **1 sierpnia 2012 r.** komisja kontynuowała prace nad petycją. Przewodniczący komisji poinformował senatorów o korespondencji, która wpłynęła do komisji w sprawie przedmiotowej petycji. Podkreślił, że z nadesłanych licznych opinii i uwag wynika, że postulat tej petycji wzbudza kontrowersje. W opinii przewodniczącego komisji, wskazane było, aby petycja została bez zbędnej zwłoki przedyskutowana i rozstrzygnięta w obecności większości członków komisji. Senatorowie dysponowali projektem odpowiedniej inicjatywy ustawodawczej przygotowanej przez Biuro Legislacyjne Kancelarii Senatu.

W głosowaniu został odrzucony wniosek o prowadzenie prac komisji w kierunku przygotowania projektu inicjatywy ustawodawczej (2 głosy za, 5 – przeciw, 1 wstrzymujący się). Komisja postanowiła nie kontynuować prac nad petycją uznając, że postulat zawarty w petycji nie uzyskał dostatecznego poparcia społecznego.

21. Petycja dotycząca podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu wprowadzenie do ustawy o Straży Granicznej uprawnienia dla funkcjonariuszy Straży Granicznej do prowadzenia postępowań dotyczących przestępstwa handlu ludźmi (P8-06/12).

Petycja zbiorowa wniesiona przez Ośrodek Badań Handlu Ludźmi reprezentowany przez kierownika prof. dr hab. Zbigniewa Lasocika. Ośrodek funkcjonuje przy Katedrze Kryminologii i Polityki Kryminalnej Instytutu Profilaktyki Społecznej i Resocjalizacji Uniwersytetu Warszawskiego.

W uzasadnieniu petycji jej autorzy stwierdzili, że choć Straż Graniczna (SG) z natury rzeczy styka się z handlem ludźmi, to wśród zadań wymienionych w art. 1 ust. 2 pkt 4 ustawy o Straży Granicznej nie ma uprawnień do prowadzenia postępowań w sprawach dotyczących tych przestępstw. Gdy pojawia się zarzut handlu ludźmi – SG musi przekazać sprawę Policji. Brak przepisów, o które zabiegają autorzy petycji powoduje, że w praktyce skuteczność działań wobec osób oskarżonych o handel ludźmi jest osłabiona.

Brak postulowanej regulacji dostrzeżono już od kilku lat, ale nowelizacji ustawy nie przeprowadzono – sam problem wpisano do „Krajowego planu działań przeciwko handlowi ludźmi na lata 2009–2010”, a następnie do „Krajowego planu (...) na lata 2011–2012”.

Autorzy petycji wyrazili sceptycyzm, co do skuteczności takich zapisów, nie spotkali się ze zrozumieniem problemu i wolą, aby przeprowadzić niezbędne zmiany w prawie. Podnosili, że mimo kilku nowelizacji dotyczących podobnej problematyki (np. nowelizacja

kodeksu karnego, w ramach której wprowadzono do polskiego prawa definicję handlu ludźmi) ich postulatów nie zrealizowano. Wnoszący petycję wyrazili przeświadczenie, że „utrzymanie dotychczasowego stanu prawnego osłabia skuteczność działań skierowanych przeciwko handlowi ludźmi”. Ponadto brak postulowanych przepisów ma wpływ „na wizerunek Polski jako państwa, które nie przywiązuje wagi do eliminowania handlu ludźmi”.

Marszałek Senatu **10 kwietnia 2012 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP.

Na posiedzeniu **22 maja 2012 r.** komisja rozpatrzyła petycję, przeprowadzona została dyskusja. Po analizie petycji senatorowie postanowili prowadzić dalsze prace nad petycją. Przewodniczący komisji postanowił zwrócić się o opinie o petycji do: Komendanta Głównego Straży Granicznej oraz Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Komisja kontynuowała prace nad petycją **19 lipca 2012 r.**, senatorowie zapoznali się ze stanowiskiem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych oraz Komendanta Głównego Straży Granicznej o postulacie petycji. Na posiedzeniu obecny był również autor petycji prof. dr hab. Zbigniew Lasocik. **2 października 2012 r.** komisja analizowała przygotowany przez Biuro Legislacyjne Kancelarii Senatu projekt ustawy o zmianie ustawy o Straży Granicznej. **16 października 2012 r.** komisja przyjęła projekt ustawy o zmianie ustawy o Straży Granicznej (druk senacki nr 226). Do reprezentowania komisji w dalszych pracach nad projektem ustawy upoważniony został senator Aleksander Pocij.

Marszałek Senatu **7 listopada 2012 r.** skierował projekt do pierwszego czytania do Komisji Ustawodawczej, Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej. Na wspólnym posiedzeniu **30 stycznia 2013 r.** komisji odbyło się pierwsze czytanie projektu ustawy o zmianie ustawy o Straży Granicznej. Komisje wniosły o wprowadzenie poprawki do projektu ustawy (druk senacki nr 226 S).

Senat 7 marca 2013 r. (na 28. posiedzeniu) **podjął uchwałę w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy o zmianie ustawy o Straży Granicznej.**

W Sejmie senacki projekt ustawy (druk sejmowy nr 1250) został 11 marca 2013 r. skierowany do opinii Biura Legislacyjnego oraz do Biura Analiz Sejmowych Kancelarii Sejmu w celu wydania opinii co do zgodności z prawem Unii Europejskiej, następnie projekt został 9 kwietnia 2013 r. skierowany do I czytania do Komisji Spraw Wewnętrznych.

22. Petycja dotycząca uregulowania sytuacji prawnej osób posiadających przedwojenne obligacje Skarbu Państwa (P8-07/12).

Petycje indywidualne wniesione przez 16 posiadaczy lub spadkobierców przedwojennych obligacji Skarbu Państwa.

Postulaty petycji dotyczą:

- rozporządzenia Prezydenta RP z dnia 17 marca 1924 r. o przeliczeniu zobowiązań Skarbu Państwa z tytułu pożyczek państwowych oraz o konwersji rzeczonych pożyczek (Dz. U. Nr 27, poz. 274),

- ustawy z dnia 1 lutego 1930 r. upoważniającej Ministra Skarbu do wypuszczenia serji III premjowej pożyczki dolarowej (Dz. U. Nr 10, poz. 66),

- ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o upoważnieniu Ministra Skarbu do wypuszczenia wewnętrznej pożyczki inwestycyjnej (Dz. U. Nr 21, poz. 122),

- dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. o konwersji państwowych pożyczek wewnętrznych (Dz. U. Nr 3, poz. 10),

- ustawy z dnia 7 kwietnia 1937 r. o konwersji i zamianie papierów emisyjnych państwowych, samorządowych i gwarantowanych przez Skarb Państwa, wypuszczonych w walutach obcych (Dz. U. Nr 28, poz. 207).

Autorzy petycji wnioskowali o podjęcie inicjatywy ustawodawczej dotyczącej uregulowania sytuacji prawnej osób posiadających przedwojenne obligacje Skarbu Państwa. Posiadacze obligacji do chwili obecnej nie doczekali się realizacji zobowiązań podjętych przez państwo. W świetle obowiązującego prawa pozbawieni są możliwości dochodzenia swych roszczeń. Akty prawne wydane przed 1 września 1939 r. dotyczące emisji obligacji wskazywały, że celem umorzenia obligacji odbędą się losowania. Losowań takich nie przeprowadzono, a zobowiązania Skarbu Państwa z tytułu obligacji utraciły jakąkolwiek wartość ekonomiczną.

Autorzy petycji zwrócili także uwagę na orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z 24 kwietnia 2007 r. (sygn. akt SK 49/05), które stworzyło prawodawcy możliwość uchwalenia aktu normatywnego regulującego tę kwestię. Uchwalenie ustawy jest istotne, jako potrzeba moralnego zadośćuczynienia i materialnej rekompensaty, gdyż próba sądowego dochodzenia roszczeń z tego tytułu skazana jest na niepowodzenie.

Marszałek Senatu **30 maja 2012 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP.

Na posiedzeniu **5 lipca 2012 r.** komisja rozpatrywała petycję, przeprowadzona została dyskusja. Na kolejnym posiedzeniu **19 lipca 2012 r.** komisja kontynuowała rozpatrywanie petycji, w posiedzeniu uczestniczyli przedstawiciele posiadaczy przedwojennych obligacji Skarbu Państwa oraz przedstawiciele rządu. Senatorowie podjęli decyzję o prowadzeniu dalszych prac nad petycją oraz o rozpoczęciu przygotowania założeń do projektu inicjatywy ustawodawczej. Komisja postanowiła wystąpić do Ministerstwa Sprawiedliwości oraz do Ministerstwa Finansów z prośbą o uzupełnienie informacji m.in. o dane dotyczące rozmiaru realizowanych po wojnie przez rząd roszczeń z tytułu przedwojennych obligacji Skarbu Państwa na rzecz wierzycieli zagranicznych.

Komisja kontynuowała prace nad petycją **2 października 2012 r.**, zaprezentowane zostały pisma Ministerstwa Finansów i Ministerstwa Sprawiedliwości zawierające dodatkowe informacje resortów do petycji. Ponadto przeprowadzona została dyskusja oraz podsumowane zostały dotychczasowe prace nad petycją. Komisja stwierdziła, że nie dysponuje wystarczającymi informacjami, aby ocenić pełną skalę roszczeń oraz by wskazać realne możliwości i formy zadośćuczynienia osobom posiadającym przedwojenne obligacje. Senatorowie w głosowaniu zdecydowali o niepodejmowaniu dalszych prac nad petycją.

23. Petycja dotycząca podjęcia inicjatywy ustawodawczej w sprawie zmiany niektórych przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (P8-08/12).

Petycja zbiorowa wniesiona przez Łódzkie Obywatelskie Forum Ekologiczne.

Postulaty petycji dotyczyły postanowień ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220 ze zm.).

Autorzy petycji wnosili o zmianę niektórych przepisów ustawy o ochronie przyrody poprzez:

– dodanie po art. 82 ust. 1a ust. 1b w brzmieniu: „1b. Za zniszczenie drzew spowodowane niewłaściwym wykonaniem zabiegów pielęgnacyjnych w obrębie jego korony wójt, burmistrz albo prezydent miasta wymierza administracyjną karę pieniężną w wysokości trzykrotnej opłaty za usunięcie drzew lub krzewów ustalonej na podstawie stawek, o których

mowa w art. 85 ust. 4–6; uiszczenie kary następuje w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja ustalająca wysokość kary stała się ostateczna”,

- wykreślenie w art. 88 ust. 1 pkt 3 po słowie: „zniszczenie” słowa „drzew”,
- uchylene w art. 88 ust. 3, 4 i 5.

W ocenie autorów petycji obecne przepisy określające zasady nakładania administracyjnej kary pieniężnej za niefachowe wykonanie zabiegów pielęgnacyjnych i konserwatorskich w obrębie korony drzewa na terenach zieleni są niespójne i niekompletne.

Ustawa o ochronie przyrody nie określa rodzaju kary administracyjnej, jaką może nałożyć organ nadzorczy władzy samorządowej na podmiot, który źle wykonał zabieg pielęgnacyjny korony drzewa. W świetle obowiązujących przepisów podmiotem, który odpowiada za źle wykonaną czynność jest właściciel lub administrator terenu, a nie wykonawca. Nadto wnoszący petycję zauważali, że podstawowym warunkiem wykonania nałożonej kary administracyjnej jest stwierdzenie czy po zakończeniu trzyletniego okresu obserwacyjnego drzewo jest żywe. Jeśli tak, wówczas kara zostaje umorzona.

W petycji zwrócono też uwagę na subiektywną ocenę warunkującą wykonanie kary. Ocena stopnia odrodzenia drzewa - po trzyletnim okresie obserwacyjnym - budzi wątpliwość, gdyż nie zostały jasno sprecyzowane warunki potwierdzające odrodzenie się drzewa: czy akceptowalne jest tylko stwierdzenie, że drzewo jest żywe bo wypuściło nowe pędy, czy korona drzewa powróciła do pierwotnej formy. Ponadto wnioskodawcy podnosili, że istotą obecności drzew w aglomeracji miejskiej, oprócz podniesienia wartości estetycznej krajobrazu, jest pełnienie przez nie istotnych funkcji ekologicznych, potocznie określanych, jako „zielone płuca miasta”. Zatem wątpliwości nasuwa stwierdzenie powodu ukarania, które nie odnosi się bezpośrednio do niefachowo wykonanej czynności, ale do skutków jej wykonania, ocenianej w dużym odstępnie czasu.

Ideą petycji było wprowadzenie do ustawy o ochronie przyrody sankcji karnych za dokonanie niefachowej czynności pielęgnacji korony drzewa powodującej utratę jego walorów estetycznych i ograniczenie jego roli w ekosystemie, bez warunku trzyletniego okresu oczekiwania na efekt zabiegu. Ocenie, przy orzekaniu kary, powinna podlegać sama czynność ingerencji w substancję przyrodniczą. Podmiotem ukaranym powinien być wykonawca zabiegu pielęgnacyjnego, a nie właściciel lub administrator terenu, na którym znajdują się drzewa. Zaś wymiar kary administracyjnej powinien być analogiczny do kar stosowanych za usunięcie drzewa, określonych w ustawie.

Marszałek Senatu **31 maja 2012 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP.

Na posiedzeniu **2 października 2012 r.** komisja rozpatrywała petycję, przeprowadzona została dyskusja. Senatorowie w głosowaniu zdecydowali o niepodjęciu dalszych prac nad petycją. Komisja uznała, że brak jest wystarczającego uzasadnienia do inicjowania zmian legislacyjnych w celu realizacji postulatu zawartego w petycji.

24. Petycja dotycząca inicjatywy ustawodawczej w sprawie uznania za okresy składkowe pozostawanie bez pracy wskutek represji politycznych (1981-1989) (P8-09/12).

Petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną.

Postulat petycji dotyczył przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.).

Autor petycji postulował podjęcie inicjatywy ustawodawczej mającej na celu zmianę przepisów emerytalnych w kierunku uznania za okresy składkowe pozostawanie bez pracy wskutek represji politycznych w latach 1981-1989.

W ocenie autora petycji obowiązujące regulacje prawne, które traktują okresy niewykonywania pracy z powodu działalności politycznej, jako lata nieskładkowe, niekorzystnie wpłyną na wysokość świadczeń emerytalnych wielu działaczy opozycji demokratycznej. Jedną z form represji politycznych było stosowanie wobec działaczy opozycji szykan polegających na odmowie zatrudnienia. Zarówno powody zwolnienia z pracy, jaki i odmowa zatrudnienia podyktowane były względami politycznymi oraz nosiły znamiona represji.

W opinii autora petycji poparcie jego inicjatywy ustawodawczej przywróci byłym opozycjonistom poczucie sprawiedliwości społecznej oraz wiarę w państwo prawa.

Marszałek Senatu **8 czerwca 2012 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP.

Na posiedzeniu **2 października 2012 r.** komisja rozpatrywała petycję, przeprowadzona została dyskusja. Komisja kontynuowała prace nad petycją **16 października 2012 r.** Komisja zaakceptowała przedstawiony przez Biuro Legislacyjne Kancelarii Senatu projekt ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (druk senacki nr 218). Do reprezentowania komisji w dalszych pracach nad projektem ustawy upoważniony został senator Robert Mamątow.

Marszałek Senatu **23 października 2012 r.** skierował projekt do pierwszego czytania do Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Rodziny i Polityki Społecznej. Na wspólnych posiedzeniach **16 stycznia i 20 lutego 2013 r.** komisje przeprowadziły pierwsze czytanie projektu i wносиły o wprowadzenie poprawki do projektu ustawy (druk senacki nr 218 S).

Senat 21 marca 2013 r. (na 29. posiedzeniu) podjął uchwałę w sprawie wniesienia inicjatywy ustawodawczej do Sejmu o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Do reprezentowania Senatu w pracach nad projektem upoważniony został senator Robert Mamątow.

W Sejmie senacki projekt ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (druk sejmowy nr 1270) **16 kwietnia 2013 r.** został skierowany do pierwszego czytania do Komisji Polityki Społecznej i Rodziny.

25. Petycja dotycząca podjęcia inicjatywy ustawodawczej w celu wprowadzenia podstawy do wnoszenia pism procesowych opatrzonych bezpiecznym podpisem elektronicznym w postępowaniu sądowniczym (P8-10/12).

Petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną.

Postulat petycji dotyczył zmian w ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.).

Autor petycji postulował podjęcie inicjatywy ustawodawczej mającej na celu wprowadzenie podstawy do wnoszenia pism procesowych sygnowanych bezpiecznym podpisem elektronicznym oraz przesyłania ich środkami komunikacji elektronicznej, za pośrednictwem skarżonego organu.

W obowiązującym prawie nie ma możliwości wnoszenia do sądów administracyjnych pism procesowych sygnowanych bezpiecznym podpisem elektronicznym. Sądy administracyjne interpretują treść art. 46 § 1 pkt 4 Prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (p.p.s.a.) w ten sposób, że za podpis „własnoręczny” nie uznają „podpisu

elektronicznego”, gdyż to ostatnie pojęcie nie występuje w ustawie *expressis verbis*. Mowa jest jedynie o podpisie rozumianym, jako znak ręczny określonej osoby, pozwalający na jej identyfikację.

Jak dowodził autor petycji - po wpłynięciu pisma procesowego, w formie pisemnej w postaci elektronicznej (na nośniku elektronicznym) opatrzonego bezpiecznym podpisem elektronicznym, sądy wzywają do uzupełnienia braku formalnego pisma, przysyłając do podmiotu wnoszącego pismo - formularz, z prośbą o własnoręczne jego podpisanie.

Zdaniem wnoszącego petycję, ustawodawca nie wskazał w przepisach p.p.s.a., że chodzi o podpis własnoręczny, jak to wyartykułowano w innych ustawach, co tym samym nie wyklucza innej interpretacji przywołanego wyżej przepisu. Dlatego też, aby można w pełni korzystać z dobrodziejstw nowych technologii, które towarzyszą już w życiu codziennym (internet, komunikatory, usługi bankowości internetowej itp.) powinna istnieć również możliwość wnoszenia w postępowaniu sądownoadministracyjnym pism procesowych podpisanych elektronicznie. Zwłaszcza, że już taka możliwość funkcjonuje w postępowaniu administracyjnym (art. 63 K.p.a.), a oba te postępowania są często ze sobą skorelowane. Wprowadzone drogą elektroniczną dostarczanie podań, pism, doręczeń przyczyni się, zdaniem autora petycji, do przyspieszenia postępowań sądowych i obniży koszty po stronie obywatela, urzędów i sądów.

Marszałek Senatu **8 czerwca 2012 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP.

Na posiedzeniu **2 października 2012 r.** komisja rozpatrywała petycję, przeprowadzona została dyskusja, senatorowie w głosowaniu zdecydowali o niepodejmowaniu prac nad petycją oraz o przekazaniu jej właściwemu organowi władzy publicznej.

Komisja oceniła, że wniosek petycyjny jest zasadny i zadecydowała o przekazaniu petycji do Ministerstwa Administracji i Cyfryzacji, Ministerstwa Sprawiedliwości oraz do Naczelnego Sądu Administracyjnego z uwagi na fakt, że wymienione podmioty prowadziły zaawansowane prace nad projektem regulacji obejmującej postulat petycji.

26. Petycja dotycząca ustanowienia roku 2013 Rokiem Unii Horodelskiej, dla upamiętnienia 600. rocznicy jej zawarcia (P8-11/12).

Petycja zbiorowa wniesiona przez Stowarzyszenie Rodu Rodziewiczów, Radziewiczów, Rodzewiczów, Radzewiczów i Rudziewiczów z Kołczewa.

W ocenie autorów petycji zawarcie w 1413 r. w Horodle Unii pomiędzy Koroną Królestwa Polskiego a Wielkim Księstwem Litewskim stanowi modelowy przykład współdziałania sąsiadujących państw w budowaniu porozumienia na zasadach wolnych, równych i sprawiedliwych. Jest to szczególny rodzaj współpracy międzynarodowej, stanowiący element naszego dziedzictwa narodowego, naszej tożsamości i wiedza o nim powinna być znana wszystkim Polakom.

Wydarzenie to, w ocenie wnoszących petycję, stanowi pierwowzór dla kolejnych porozumień zawieranych pomiędzy państwami, które miały na celu zbudowanie wspólnego państwa, jednolitego, demokratycznego i współpracującego w różnych dziedzinach, przy jednoczesnym zachowaniu ich odrębności. Dlatego też autorzy petycji postulowali upamiętnienie 600. rocznicy jej zawarcia ustanawiając rok 2013 Rokiem Unii Horodelskiej.

Marszałek Senatu **17 sierpnia 2012 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP.

Na posiedzeniu **2 października 2012 r.** komisja rozpatrywała petycję, przeprowadzona została dyskusja. Po analizie postulatu petycji komisja zwróciła uwagę, że inicjatywa autorów petycji zbiegła się z senacką Uchwałą z dnia 3 sierpnia 2012 r. ustanawiającą rok 2013 Rokiem Powstania Styczniowego. W głosowaniu senatorowie zdecydowali o niepodjęciu prac nad petycją.

27. Petycja dotycząca podjęcia inicjatywy ustawodawczej w sprawie wyłączenia Służby Radiokomunikacyjnej Amatorskiej z obowiązku dokonywania zgłoszeń instalacji radiokomunikacyjnej (P8-12/12).

Petycja zbiorowa wniesiona przez Ogólnopolskie Porozumienie Organizacji Radioamatorskich (OPOR), reprezentowane przez: Włodzimierza Karczewskiego (LOK), dh. hm Marka Ruszczaka (Chorańców Stołeczna ZHP) i Witolda Zakrzewskiego (SSR MANUFAKTURA).

Postulaty zgłoszone w petycji odnosiły się do postanowień ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150 ze zm.).

Autorzy petycji wnosili o zmianę ustawy o ochronie środowiska w celu wyłączenia Służby Radiokomunikacyjnej Amatorskiej z obowiązku dokonywania zgłoszeń instalacji radiokomunikacyjnej użytkowanej przez tę służbę. Obowiązująca ustawa nakłada na służbę radioamatorów obowiązek zgłaszania instalacji emitującej fale elektromagnetyczne i zrównuje tę służbę z komercyjnymi podmiotami radiokomunikacyjnymi.

Zdaniem autorów petycji takie zrównanie jest nieuprawnione. Służba amatorska jest ukierunkowana na prowadzenie prac doświadczalnych, zaś instalacja emitująca fale elektromagnetyczne jest wielokrotnie zmieniana co do położenia i rodzaju, co uniemożliwia wywiązywanie się z ustawowego obowiązku wykonywania pomiarów poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku.

W opinii członków Amatorskiej Służby Radiokomunikacyjnej ich działalność nie przyczynia się do znacznego emitowania fal elektromagnetycznych, a tym samym nie wpływa negatywnie na stan środowiska.

Autorzy petycji postulowali, aby instalację użytkowaną przez Służby Radiokomunikacyjne Amatorskie zakwalifikować jako instalację laboratoryjną i zwolnić ją z obowiązku zgłaszania.

Marszałek Senatu **17 sierpnia 2012 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP.

Na posiedzeniu **2 października 2012 r.** komisja rozpatrywała petycję. Po przeprowadzonej dyskusji senatorowie zdecydowali, że dla uzyskania pełnego obrazu sprawy istotne będzie pozyskanie opinii Ministerstwa Środowiska oraz doprecyzowanie uzasadnienia petycji przez jej autorów. Po uzyskaniu opinii komisja miała podjąć decyzję co do dalszych prac nad petycją.

Na kolejnym posiedzeniu **5 grudnia 2012 r.** komisja zapoznała się z otrzymanymi opiniami: Ministerstwa Środowiska, Ministerstwa Administracji i Cyfryzacji oraz Głównego Inspektora Sanitarnego. Ponadto zaprezentowane zostało nadesłane pisemne uzupełnienie autorów petycji do uzasadnienia. Przeprowadzona została dyskusja. Senatorowie podjęli decyzję o niekontynuowaniu prac nad petycją.

28. Petycja dotycząca podjęcia inicjatywy ustawodawczej w sprawie przyznania świadczenia pieniężnego dla małoletnich ofiar wojny 1939-1945 (P8-13/12).

Petycja wniesiona przez:

- Stowarzyszenie „Dzieci Wojny” w Polsce Oddział w Żychlinie – petycja zbiorowa,
- osobę fizyczną – petycja indywidualna.

Autorzy petycji reprezentując małoletnie ofiary wojny 1939-1945 skierowali uwagę na nierozwiązany problem otrzymania świadczenia pieniężnego za przymusową pracę. W tej sprawie były podejmowane prace legislacyjne przez parlamenty kolejnych kadencji, jednak składane projekty ustaw nie zyskały większości parlamentarnej. W efekcie brak jest regulacji prawnej w tym zakresie.

Byli małoletni pracownicy przymusowi wystąpili do Senatu z prośbą o podjęcie inicjatywy ustawodawczej dotyczącej przyznania świadczenia pieniężnego dla małoletnich ofiar II wojny światowej.

W opinii autorów petycji małoletnie ofiary wojny to obecnie osoby starsze, schorowane, często niepełnosprawne otrzymują niskie świadczenia emerytalne pozwalające im jedynie na bardzo skromne życie. Brak im środków finansowych na zaspokojenie potrzeb życiowych: zakup lekarstw i podstawowe opłaty, które z roku na rok rosną w dużym tempie.

Wnoszący petycje czują się rozgoryczeni oraz zmęczeni czekaniem na należne im świadczenie, które przyczyniłyby się nie tylko do poprawy ich bytu materialnego, ale byłyby także moralnym zadośćuczynieniem. Pozostają w nadziei, że zaangażowanie i podjęte przez Senat działania spowodują uchwalenie ustawy, co pozwoli zaspokoić ich oczekiwania.

Marszałek Senatu **17 sierpnia 2012 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP.

Na posiedzeniu **2 października 2012 r.** komisja rozpatrzyła petycję, przeprowadzona została dyskusja. Senatorowie stwierdzili, że nie wydaje się możliwe precyzyjne zdefiniowanie kategorii małoletnich ofiar wojny, jak również zaspokojenie przez państwo polskie wszystkich roszczeń osób poszkodowanych w okresie wojny 1939-1945.

W głosowaniu senatorowie podjęli decyzję o niepodjęciu prac nad petycją.

29. Petycja dotycząca podjęcia inicjatywy ustawodawczej w celu zwolnienia z podatków i opłat loterii fantowych, zbiórek publicznych i innych przedsięwzięć, z których dochody przeznaczane są na cele społeczności lokalnych (P8-14/12).

Petycja zbiorowa wniesiona przez Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego pana Jacka Protasa.

Wnioski petycji dotyczyły ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 1540 ze zm.) oraz ustawy z dnia 15 marca 1933 r. o zbiórkach publicznych (Dz. U. Nr 22, poz. 162 ze zm.).

Autor petycji postulował nowelizację prawa zmierzającą do ułatwienia prowadzenia loterii fantowych, zbiórek publicznych i innych przedsięwzięć, które mają wesprzeć finansowo społeczność lokalną. Zwolnienie z podatków i opłat organizatorów takich imprez służyć ma promowaniu regionu, pomocy charytatywnej, integracji i aktywizacji społeczności lokalnej oraz wielu innym szczytnym celom.

Bodźcem do złożenia petycji były wydarzenia towarzyszące „V Warmińskiej Uczcie Pierogowej”, która odbyła się 13 sierpnia 2011 r. we wsi Biesowo. Celem imprezy było wypromowanie „Pieroga Warmińskiego” oraz integracja społeczności lokalnej. Po

oficjalnym otwarciu uroczystości, z udziałem przedstawicieli władz państwowych i lokalnych - na festynie pojawili się „uzbrojeni, ubrani w czarne mundury funkcjonariusze Urzędu Kontroli Skarbowej i Izby Celnej, którzy podjęli czynności kontrolne chodząc między stoiskami, kontrolując i przesłuchując zarówno osoby sprzedające pierogi, jak i organizatorów. Obecność funkcjonariuszy wprowadziła atmosferę niepokoju i podejrzeń”.

Rada Miejska w Biskupcu oraz Urząd Marszałkowski Województwa Warmińsko-Mazurskiego w specjalnym piśmie wyrazili „swoją zdecydowaną sprzeciw i ubolewanie wobec działań służb państwowych, które zniweczyły wysiłek społeczności gminy Biskupiec”. Podkreślano, że „państwo powinno wspierać lokalne, oddolne inicjatywy, a nie działaniami swoich służb budować atmosferę spisku i niepokoju”.

Marszałek Senatu **17 sierpnia 2012 r.** skierował petycję do rozpatrzenie przez KPCPP.

Na posiedzeniu **2 października 2012 r.** komisja rozpatrywała petycję, przeprowadzona została dyskusja. Senatorowie w głosowaniu zdecydowali o niepodjęciu prac nad petycją. Komisja stwierdziła, że w związku z tym, iż w Sejmie trwają prace nad projektami ustaw, które mają związek z przedmiotem petycji, brak było podstaw do podjęcia prac nad petycją.

30. Petycja dotycząca podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu wprowadzenie uregulowań dyscyplinujących niesolidnych dłużników - nabywców towarów lub usług, nieplacących za nie terminowo (P8-15/12).

Petycja indywidualna wniesiona przez osoby prowadzące działalność.

Wnioski petycji dotyczyły zmiany przepisów:

- ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054 ze zm.), która określa zasady opodatkowania tym podatkiem oraz wskazuje okoliczności obniżenia jego wysokości, odliczenia, zwrotu lub korekty (Dział IX),

- ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r., poz. 361 ze zm.), która precyzuje prawa i obowiązki podatkowe osób fizycznych z tytułu działalności gospodarczej prowadzonej na terytorium Polski (głównie rozdziały 6, 7 i 8).

Autorzy petycji wyrazili opinię, że ostatecznie zmiany w systemie podatkowym, miały ostatecznie zlikwidować zatory płatnicze powodowane przez niesolidnych partnerów umów kontraktowych. Zdaniem autorów petycji, zmiany te okazały się jedynie kosmetycznymi poprawkami, które nie zmieniły praktyki, w której nieuczciwi dłużnicy mogą nadal dowolnie korzystać z dobrodziejstw oferowanych im przez obowiązujący system podatkowy. Przepisy ustawy o podatku VAT oraz ustawy o rachunkowości zdecydowanie nadal uprzywilejowują niesolidnych nabywców towarów i usług, którzy jako dłużnicy nieterminowo wywiązują się ze zobowiązań płatniczych wobec wierzycieli. „Nabywcy-dłużnicy”, aby nie naruszać własnych środków lub nie korzystać z kredytu obrotowego w banku, nie płacą sprzedawcy w terminie określonym w umowie, a mimo to korzystają z darmowego towaru lub usługi oraz wykorzystują przysługującą im możliwość odliczenia 23% podatku VAT oraz kosztów uzyskania przychodów (19%) od otrzymanej wraz z towarem faktury. Uzyskują w ten sposób, jak to określają wnoszący petycję, 42% darmowy kredyt - „prezent za niesolidność”.

W opinii autorów petycji mało skuteczne jest sądowe egzekwowanie należności przez wierzycieli, przy tym kosztowne, czasochłonne i długotrwałe. Wierzyciele rezygnują też z postępowania windykacyjnego, którego koszty, wobec nieściągalności długu,

przekraczają korzyści z tytułu zaliczenia należności do kosztów uzyskania przychodów. W efekcie nagrodzonym i bezkarnym pozostaje dłużnik.

Wnoszący petycję proponują, aby:

- w przypadku przekroczenia terminu płatności dłużnik był całkowicie pozbawiony możliwości odliczenia podatku VAT od zakupionej usługi lub towaru, zaś sprzedawca nadal zachowałby prawo do odzyskania zapłaconego podatku VAT,

- w przypadku uregulowania długu w ciągu 6 miesięcy dłużnik zachowałby prawo do rozliczenia kosztów uzyskania przychodów. Przekroczenie 6-miesięcznego terminu niwelowałoby ten przywilej.

Jak podnoszą autorzy petycji wprowadzenie ich postulatów byłoby skutecznym środkiem dyscyplinującym nieuczciwych kontrahentów, a tym samym uratowałoby wiele przedsiębiorstw przed upadkiem. Krajowa skala problemu jest ogromna, a obowiązujące przepisy tylko zachęcają nieuczciwych kontrahentów do nieopłacenia faktur w terminie umownym.

Marszałek Senatu **4 października 2012 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP.

Na posiedzeniu **16 października 2012 r.** komisja rozpatrywała petycję, przeprowadzona została dyskusja. Senatorowie w głosowaniu zdecydowali o niepodejmowaniu prac nad petycją. Jednocześnie komisja oceniła, że wniosek petycyjny jest zasadny i zadecydowała o przekazaniu petycji do Ministerstwa Gospodarki z uwagi na fakt, że obecnie prowadzone są tam zaawansowane prace nad projektem regulacji obejmującej postulaty petycji.

31. Petycja dotycząca podjęcia inicjatywy ustawodawczej w sprawie wprowadzenia zakazu stosowania procedury „in vitro” oraz wsparcia upowszechnienia naprotechnologii (P8-16/12).

Petycja zbiorowa wniesiona przez osoby fizyczne, w tym reprezentujące: naukowców w sprawie „in vitro” i naprotechnologii oraz Radę Ruchów i Stowarzyszeń Katolickich przy Kurii Diecezjalnej Bielsko-Żywieckiej.

Autorka petycji, sygnatariuszka Apelu naukowców w sprawie procedury „in vitro” i naprotechnologii podkreślała, że „życie człowieka rozpoczyna się w momencie poczęcia - to fakt biologiczny, naukowo stwierdzony. Procedura „in vitro”, która ma służyć przekazywaniu życia ludzkiego, nieodłącznie wiąże się z niszczeniem życia w fazie prenatalnego rozwoju, jest głęboko nieetyczna, a jej stosowanie winno być prawnie zakazane”.

W ocenie autorów petycji „procedura „in vitro”, na różnych etapach jej stosowania, narusza trzy przepisy Konstytucji RP (art. 30, 38 i 40) oraz art. 157 Kodeksu karnego. Procedura ta jest sprzeczna z ekologią prokreacji, gdyż zastępuje naturalne środowisko poczęcia oraz początkowego rozwoju człowieka, jakim jest łono matki, a w skrajnym przypadku przez system głębokiego zamrażania (do temperatury -195°C). To naruszenie ekologii prokreacji skutkuje prawie 2-krotnym wzrostem śmiertelności niemowląt, 2-3-krotnym wzrostem występowania różnych wad wrodzonych, a także opóźnieniem rozwoju psychofizycznego dzieci poczętych metodą „in vitro” w porównaniu do dzieci poczętych w sposób naturalny”.

W opinii wnoszącej petycję, jak i naukowców autorów Apelu, „pozytywną metodą pomocy małżonkom pragnącym poczęcia i urodzenia dziecka jest naprotechnologia. Jest to nowoczesna metoda diagnozowania i leczenia niepłodności na podstawie tzw. Modelu

Creightona, służącego precyzyjnej obserwacji organizmu kobiety w czasie jej naturalnego cyklu. Na żadnym etapie stosowania tej metody nie dochodzi do niszczenia poczętych istot ludzkich, naruszenia godności małżonków i poczętej istoty ludzkiej oraz zachowane są ekologiczne zasady prokreacji. Ponadto, metoda ta w porównaniu do procedury „in vitro” jest bardziej skuteczna i kilkakrotnie tańsza”.

Autorzy petycji postulowali podjęcie inicjatywy zakazującej stosowanie procedury „in vitro” oraz upowszechnienie naprotechnologii i zapewnienie pełnej jej refundacji z NFZ.

Marszałek Senatu **18 października 2012 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP.

Na posiedzeniu **5 grudnia 2012 r.** komisja rozpatrzyła petycję, rozpoczęta została dyskusja. Senatorowie postanowili zawiesić dyskusję nad petycją i przenieść ją na kolejne posiedzenie. **16 stycznia 2013 r.** komisja kontynuowała prace nad petycją, przeprowadzona została dyskusja. W głosowaniu senatorowie zdecydowali o niepodjęciu dalszych działań nad petycją.

32. Petycja dotycząca podjęcia inicjatywy ustawodawczej w sprawie uchylecia art. 212 Kodeksu karnego (zniesławienie, pomówienie) (P8-17/12).

Petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną.

Postulat petycji dotyczył ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 533 ze zm.).

Autor petycji wniósł o uchylenie art. 212 Kodeksu karnego (k. k.) penalizującego zniesławienie. Wnoszący petycję opisał swoje doświadczenia ze stosowaniem tego przepisu, w związku z zamieszczeniem przez niego na stronie internetowej radia zapytania dotyczącego okoliczności zatrzymania przewodniczącego Rady Powiatu. Informację uzyskał od osób trzecich, w rzeczywistości okazała się ona nieprawdziwa. Dziennikarz radiowy po zapoznaniu się z wpisem zgłosił sprawę do prokuratury, a wobec autora pytania wszczęto postępowanie sądowe. Mimo, że autor wpisu przyznał się do winy i wielokrotnie przeproszał osobę pomówioną za jego treść, to został skazany z art. 212 k.k.

Autor w procesie sądowym w pierwszej instancji udowodnił, że nie był informatorem a jedynie ciekawym autentyczności plotek, które od wielu dni krążyły po gminie.

Zdaniem wnoszącego petycję konsekwencje, które musi ponieść - utrata mandatu radnego oraz prawa wykonywania zawodu nauczyciela - są nieproporcjonalne do przypisanej mu winy. Autor petycji popiera kampanię Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka dotyczącą usunięcia artykułu 212 z systemu prawa karnego.

Marszałek Senatu **8 listopada 2012 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP.

Na posiedzeniu **5 grudnia 2012 r.** komisja rozpatrzyła petycję, przeprowadzona została dyskusja. Senatorowie podjęli decyzję o zawieszeniu prac nad petycją do czasu rozstrzygnięcia przez Trybunał Konstytucyjny wniosku Rzecznika Praw Obywatelskich, w którym zaskarża przepis art. 212 Kodeksu karnego.

33. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu zmianę art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia w taki sposób, by status pracownika ochrony posiadającego licencję pierwszego lub drugiego stopnia był wyższy niż pracownika ochrony bez licencji. (P8-18/12).

Petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną.

Wnioskowana w petycji zmiana odnosiła się do postanowień ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2005 r. Nr 145, poz. 1221 ze zm.).

Wnoszący petycję nie zgadza się z obowiązującą regulacją art. 2 pkt 6 ustawy o ochronie osób i mienia, która określa terminy użyte w ustawie. Zgodnie z definicją ustawową, za pracownika ochrony uznaje się „osobę posiadającą licencję pracownika ochrony fizycznej lub licencję pracownika zabezpieczenia technicznego i wykonującą zadania ochrony w ramach wewnętrznej służby ochrony albo na rzecz przedsiębiorcy, który uzyskał koncesję na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie ochrony osób i mienia, lub osobę wykonującą zadania ochrony w zakresie niewymagającym licencji”.

Zdaniem autora petycji, ustawa zrównuje status pracownika ochrony posiadającego licencję pierwszego lub drugiego stopnia z pracownikiem bez licencji, co jest krzywdzące dla pracownika z licencją. Obie grupy są tak samo umundurowane, mają podobne wyposażenie techniczne, choć posiadają różne kwalifikacje. Osoba bez licencji, zdaniem autora petycji, nie powinna nosić na mundurze znaku „ochrona”, gdyż nie ma właściwego przygotowania zawodowego. Może pełnić funkcję portiera, stróża, parkingowego itp., ale nie pracownika ochrony.

Ponadto, ustawa określa warunki otrzymania licencji pierwszego i drugiego stopnia pracownika ochrony, ale nie precyzuje, jakie wymogi powinna spełnić osoba wykonująca zadania ochrony. Autor petycji jest zdania, że przytoczony przepis umożliwi każdej osobie zatrudnienie w charakterze pracownika ochrony. Uważa zrównanie statusu pracownika ochrony z licencją i bez licencji za niesprawiedliwe i niekorzystne zarówno dla pracownika, pracodawcy, jak i klienta, nadto sytuacja ta przekłada się na efekty pracy i poziom bezpieczeństwa chronionych osób i obiektów.

Marszałek Senatu **26 listopada 2012 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP.

Na posiedzeniu **5 grudnia 2012 r.** komisja rozpatrywała petycję, przeprowadzona została dyskusja. Senatorowie w głosowaniu zdecydowali o niepodejmowaniu prac nad petycją. Jednocześnie komisja zauważyła, że specjalnie powołana sejmowa komisja nadzwyczajna do rozpatrzenia projektów ustaw deregulacyjnych, która prowadziła prace nad ustawą otwierającą dostęp do 50 zawodów regulowanych, wyznaczyła na 10 i 11 grudnia 2012 r. wysłuchanie publiczne. Zdaniem senatorów autor petycji miał stworzoną możliwość zgłoszenia uczestnictwa w tym posiedzeniu i zaprezentowania swojego stanowiska.

Podsumowanie

Sprawozdanie obejmuje informację o pracach Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji nad petycjami, które zostały skierowane przez Marszałka Senatu w 2012 r., a także o tych petycjach z 2011 r. i lat poprzednich, które wpłynęły do komisji w VII kadencji Senatu, nad którymi kontynuowano prace.

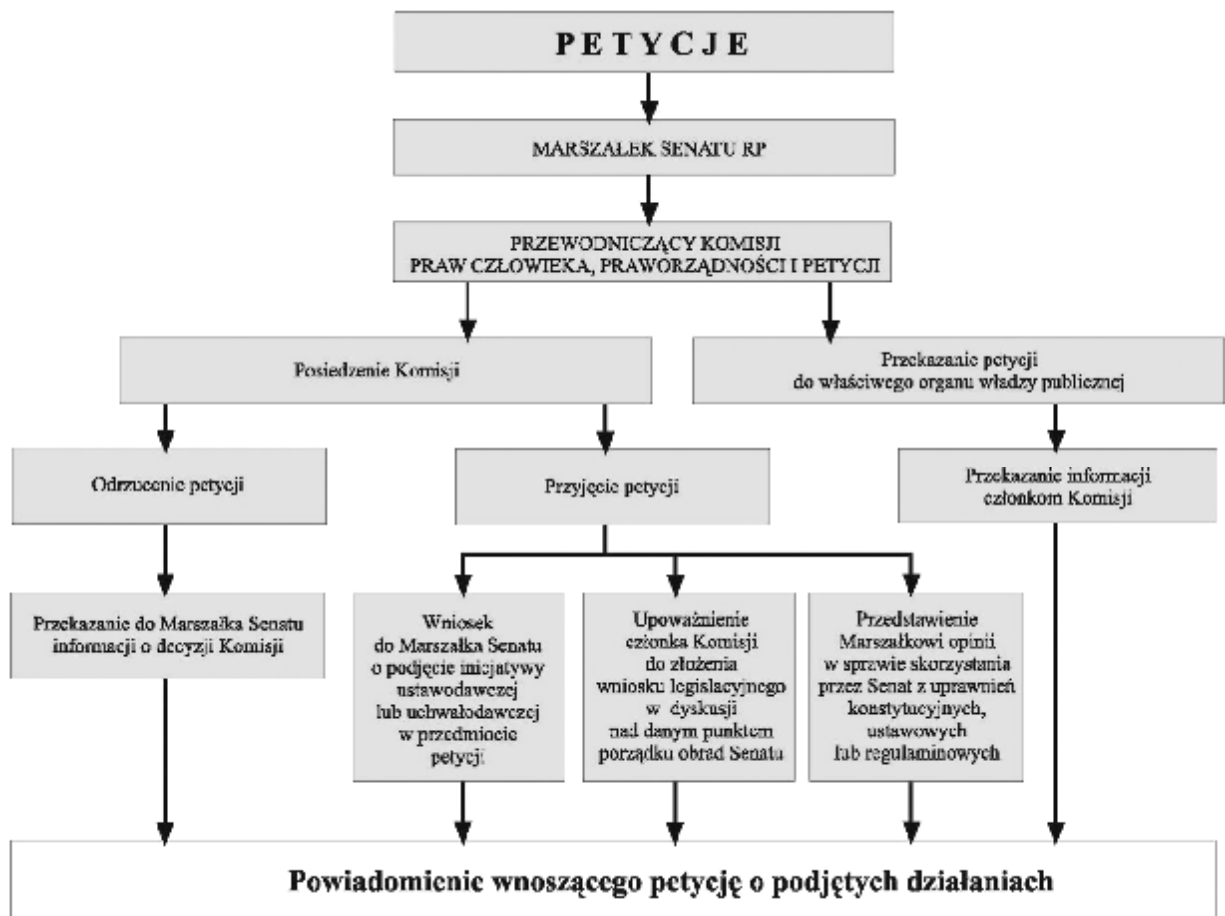
Zakres tematyczny petycji oraz zawarte w nich propozycje rozwiązań legislacyjnych były przedmiotem wielokrotnych spotkań i posiedzeń komisji, stąd też nie wszystkie prace nad petycjami zostały sfinalizowane przed końcem 2012 r. Nad częścią petycji wniesionych do komisji w 2012 r. prace są prowadzone w 2013 r. Jednocześnie z ministerstw sukcesywnie napływają opinie i uwagi o petycjach będących przedmiotem pracy Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Ważnym wydarzeniem w pracy komisji w 2012 r. było współorganizowanie w Senacie seminarium poświęconego prawu do petycji. 27 czerwca 2012 r. senatorowie z Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji oraz Komisji Rodziny i Polityki Społecznej wraz z Rzecznikiem Praw Obywatelskich i ekspertami z Instytutu Spraw Publicznych, przedstawicielami samorządowców i organizacji pozarządowych debatowali nad potrzebą wznowienia przez Senat prac nad projektem ustawy regulującym materię petycji. Senacka inicjatywa ustawodawcza w tej sprawie, trafiła już w 2011 roku do Sejmu, ale nie udało się zakończyć procedury legislacyjnej do końca poprzedniej kadencji parlamentu.

Podnieść należy, że 9 stycznia 2013 r. został wniesiony do Marszałka Senatu projekt ustawy o petycjach – druk senacki nr 285. Obecnie trwają prace nad tym projektem w komisjach senackich.

Petycje stanowią w pracy Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji ważne zagadnienie. Petycję są przedmiotem dyskusji i analizy obowiązującego prawa w zakresach wskazywanych przez autorów petycji. Jednocześnie petycje umożliwiają komisji podjęcie prac legislacyjnych w celu zmiany prawa w dziedzinach postulowanych przez obywateli.

Schemat rozpatrywania petycji

**Wykaz petycji, nad którymi pracowała Komisja Praw Człowieka,
Praworządności i Petycji w 2012 roku**

I. Petycje z poprzednich lat, nad którymi komisja kontynuowała prace w 2012 r.

- 1. Petycja zbiorowa** w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej usunięcia z życia publicznego komunistycznych patronów ulic i placów (P-10/09).
- 2. Petycja indywidualna** w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej wzmocnienia ochrony lokatorów (P-04/10).
- 3. Petycja indywidualna** w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej podwyższenia kryterium dochodowego dla otrzymania zasiłku rodzinnego (P-16/10).
- 4. Petycja indywidualne i zbiorowe** w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu zwiększenie pomocy materialnej dla rodzin opiekujących się dziećmi i osobami niepełnosprawnymi (P-19/10).
- 5. Petycja zbiorowa** w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu podniesienie kwoty renty socjalnej (P-21/10).
- 6. Petycja indywidualna** w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu zobowiązanie organów emerytalno-rentowych do informowania świadczeniobiorców o tych zmianach prawa, które mogą mieć wpływ na wysokość otrzymywanego świadczenia (P-04/11).
- 7. Petycja indywidualna** w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w sprawie uprawnień rad gmin do różnicowania stawek podatku od nieruchomości (P-08/11).
- 8. Petycja zbiorowa** w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu zmianę przepisów o finansowaniu partii politycznych (P-10/11).
- 9. Petycja indywidualna** w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w celu włączenia do podmiotów uprawnionych do otrzymywania świadczenia kompensacyjnego z ustawy o nauczycielskich świadczeniach kompensacyjnych pedagogów i wychowawców zatrudnionych w Ochotniczych Hufcach Pracy (P-11/11).
- 10. Petycja indywidualna** w sprawie podjęcia inicjatywy uchwałodawczej mającej na celu uczczenie pamięci i wkładu polskich kryptologów - Mariana Rejewskiego, Jerzego Różyckiego i Henryka Zygalskiego - w złamaniu szyfru Enigmy (P8-01/11).
- 11. Petycje indywidualna i zbiorowa** dotyczące podjęcia inicjatywy ustawodawczej w sprawie przyznania uprawnień do bezpłatnego zaopatrzenia w leki dla żołnierzy zastępczej służby wojskowej przymusowo zatrudnianych w kopalniach węgla, kamieniołomach, zakładach rud uranu (żołnierzy górników), którzy z tytułu przymusowego zatrudnienia stali się inwalidami wojskowymi (P8-02/11).

12. **Petycja zbiorowa** w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu zmodernizowanie struktury i działania Służby Celnej oraz sposobu przeprowadzania konsultacji społecznych i resortowych (P8-03/11).
13. **Petycja indywidualna** w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu umożliwienie obserwacji przebiegu wyborów w Polsce oraz pracy organów wyborczych, w tym obwodowych komisji wyborczych, przez niezależnych obserwatorów krajowych (P8-04/11).
14. **Petycja zbiorowa** w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu zmianę przepisów ustawy o orderach i odznaczeniach w taki sposób, aby odznaczenie – Krzyż Wolności i Solidarności – było nadawane wszystkim działaczom opozycji antykomunistycznej represjonowanym za swą działalność lub działającym w stanie zagrożenia represjami w czasach PRL (P8-05/11).
15. **Petycja indywidualna** dotycząca podjęcia inicjatywy ustawodawczej w sprawie poszerzenia zakresu podmiotowego definicji kombatanta w ustawie z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego „o osoby (rodziny) wysiedlane administracyjnie na obszarze Polski przez NKWD z przyczyn politycznych, narodowościowych w latach 1939-40 z zakazem bezterminowego powrotu do poprzedniego miejsca zamieszkania” (P8-06/11).

II. Petycje skierowane do komisji w 2012 roku.

1. **Petycje zbiorowe** w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu wprowadzenie nowego systemu orzekania o niepełnosprawności, opartego o ocenę sprawności ruchowej i intelektualnej oraz niesamodzielności w wykonywaniu czynności życiowych (P8-01/12).
2. **Petycja zbiorowa** dotycząca podjęcia inicjatywy uchwałodawczej w sprawie uczczenia pamięci generała Stanisława Maczka (P8-02/12).
3. **Petycja indywidualna** dotycząca podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu zniesienie obowiązku opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych emerytur i rent (P8-03/12).
4. **Petycja zbiorowa** dotycząca podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu ustanowienie dnia 29 września Ogólnopolskim Dniem Wychowania Przedszkolnego (P8-04/12).
5. **Petycja indywidualna** dotycząca podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu wprowadzenie zakazu sprzedaży alkoholu na stacjach paliwowych (P8-05/12).
6. **Petycja zbiorowa** dotycząca podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu wprowadzenie do ustawy o Straży Granicznej uprawnienia dla funkcjonariuszy Straży Granicznej do prowadzenia postępowań dotyczących przestępstwa handlu ludźmi (P8-06/12).
7. **Petycje indywidualne** dotyczące uregulowania sytuacji prawnej osób posiadających przedwojenne obligacje Skarbu Państwa (P8-07/12).
8. **Petycja zbiorowa** dotycząca podjęcia inicjatywy ustawodawczej w sprawie zmiany niektórych przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (P8-08/12).

9. **Petycja indywidualna** dotycząca inicjatywy ustawodawczej w sprawie uznania za okresy składkowe pozostawanie bez pracy wskutek represji politycznych (1981-1989) (P8-09/12).
10. **Petycja indywidualna** dotycząca podjęcia inicjatywy ustawodawczej w celu wprowadzenie podstawy do wnoszenia pism procesowych opatrzonych bezpiecznym podpisem elektronicznym w postępowaniu sądownoadministracyjnym (P8-10/12).
11. **Petycja zbiorowa** dotycząca ustanowienia roku 2013 Rokiem Unii Horodelskiej, dla upamiętnienia 600. rocznicy jej zawarcia (P8-11/12).
12. **Petycja zbiorowa** dotycząca podjęcia inicjatywy ustawodawczej w sprawie wyłączenia Służby Radiokomunikacyjnej Amatorskiej z obowiązku dokonywania zgłoszeń instalacji radiokomunikacyjnej (P8-12/12).
13. **Petycja zbiorowa i indywidualna** dotycząca podjęcia inicjatywy ustawodawczej w sprawie przyznania świadczenia pieniężnego dla małoletnich ofiar wojny 1939-1945 (P8-13/12).
14. **Petycja zbiorowa** dotycząca podjęcia inicjatywy ustawodawczej w celu zwolnienia z podatków i opłat loterii fantowych, zbiórek publicznych i innych przedsięwzięć, z których dochody przeznaczane są na cele społeczności lokalnych (P8-14/12).
15. **Petycja indywidualna** dotycząca podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu wprowadzenie uregulowań dyscyplinujących niesolidnych dłużników - nabywców towarów lub usług, niepłacących za nie terminowo (P8-15/12).
16. **Petycja zbiorowa** dotycząca podjęcia inicjatywy ustawodawczej w sprawie wprowadzenia zakazu stosowania procedury „in vitro” oraz wsparcia upowszechnienia naprotechnologii (P8-16/12).
17. **Petycja indywidualna** dotycząca podjęcia inicjatywy ustawodawczej w sprawie uchylecia art. 212 Kodeksu karnego (zniesławienie, pomówienie) (P8-17/12).
18. **Petycja indywidualna** w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu zmianę art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia w taki sposób, by status pracownika ochrony posiadającego licencję pierwszego lub drugiego stopnia był wyższy niż pracownika ochrony bez licencji (P8-18/12).